

ÚVODNÍK

Opět je tu začátek školního roku. Prázdniny pro mnohé z nás utekly moc rychle. Nastává tedy opět zmatek, shon, učení, ale i zábava a setkání s kamarády. Takže tedy stavy jsou vyrovnané. Je to padesát na padesát. I když každou chvíli u nás může nálada spadnout na bod mrazu. Záleží na každém, jak začne. A tak přeji všem aspoň úspěšný začátek. I prvákům, kteří by se mohli naučit odpovídat na pozdravy...

-DALIN-

Změna názvu školy

Naše škola se od 1. září 2005 jmenuje **Střední odborná škola a Střední odborné učiliště polygrafické Rumburk**. Od tohoto data máme rovněž zařazen nový studijní čtyřletý maturitní obor - Polygrafie. První žáci do tohoto studia nastoupí 1. 9. 2006. Tento obor bude otevírán jednou za dva roky nebo aktuálně podle zájmu žáků. V souvislosti s platností nového školského zákona (od 1. 1. 2005) dojde ještě k další změně názvu školy po zapsání do školského rejstříku. Od 1. 9. 2006 by se naše škola měla jmenovat **Střední odborná škola mediální grafiky a polygrafie**.

Co si od toho slibujeme?

Obor polygrafie zaznamenává v posledním období prudký rozmach, zejména v oblasti digitalizace. Toto se i odráží v oborech, které jsou ve škole vyučovány (reprodukční grafik pro média, tiskař na polygrafických strojích - operátor). Nároky na vědomosti a dovednosti našich absolventů jsou stále vyšší a tomu i odpovídá status střední školy. V průběhu několika let bude požadavek na absolventy - maturanty zcela běžný, a to i v oboru tiskař na polygrafických strojích. Také zmizí nastavbové studium a právě tuto formu by mělo nahradit studium oboru Polygrafie. Toto jsou první změny, které jsme provedli proto, abychom drželi v přípravě našich žáků krok s vývojem v oblasti médií a polygrafie. Průběžně bude docházet k úpravám učebních plánů tak, abychom byli schopni připravovat takové žáky, kteří snadno najdou uplatnění na trhu práce...

Svatopluk Kubeš

Co nového v novém školním roce?

Zdravím vás, středoškoláci. Ano, toto oslovení je zcela na místě, protože od 1. září letošního roku naše škola změnila název. Nyní se jmenujeme **Střední odborná škola a Střední odborné učiliště polygrafické Rumburk**. Proč změna názvu? Je to proto, že vedle současných oborů SOU hodláme do budoucna vyučovat i studijní obor středních odborných škol Polygrafie. Co si od toho slibujeme? Především další provázanost u nás vyučovaných oborů, které nyní budou uchazečům o studium nabízet ucelenou škálu polygrafických oborů a v souvislosti se záměry ministerstva školství různé studijní a navzájem propustné cesty k dosažení stupně vzdělání pro naše studenty. V neposlední řadě očekáváme i kvalitní nové studenty. Tolik budoucnost, ale co přítomnost?

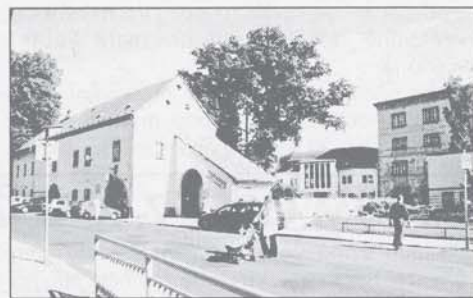
1. září jsme na „Polygrafce“ uvítali studenty prvních ročníků, kteří prošli sítí přijímacího řízení. Jedná se o 28 studentů oboru reprodukční grafik pro média (třída 1.S), 7 reprodukčních grafiků, 12 tiskařů na polygrafických strojích, 5 knihařů (všichni ve třídě 1.A) a 4 v oboru polygrafický průmysl, kteří společně s 25 dalšími studenty našich loňských třetích ročníků tvoří třídu 1.G. Přeji všem, aby se jim u nás dařilo a dosáhli svých cílů.

Dovolím si u nás přivítat dalšího „nováčka“, kterým je Ing. Lucie Bílková, učitelka odborných polygrafických předmětů. Věřím, že se mezi vámi

studenty dobře zabydlí, bude se v naší škole cítit dobře a společně budete procházet všemi úskalími.

V novém školním roce nás čeká jako každoročně spousta úkolů, které vyvrcholí závěrečnými a maturitními zkouškami. Přeji všem studentům i pedagogickým pracovníkům hodně sil, pevné vůle a úspěchů.

Jiří Uher

Odborný výcvik v novém školním roce

Jedna pětina školního roku uplynula, což může být důvodem ke krátkému zamyšlení nad odborným výcvikem, který je nedílnou součástí vašeho vzdělávání. Dynamický rozvoj polygrafie jistě napomáhá ke zvyšování kvality tisku i rychlosti a automatizaci výrobního procesu, ale zároveň udržuje trvalý rozpor mezi novinkami běžnými v praxi a možnostmi školského zařízení. Přesto věřte, že děláte na zařízeních a v grafických programech nadstandardních a zdaleka nevyčerpáváte jejich potenciál.

Přesto i tento školní rok přinese do oblasti odborného výcviku řadu vylepšení. V první řadě se bude jednat o dvoubarvový tiskový stroj KBA-Perfoma, vybavený dotykovou obrazovkou přímo na stroji a pultem dálkového ovládní včetně zabudovaného denzifometru (Grafic Control). Mezi další vylepšení by měl patřit digitální nátisk a doplnění DTP pracoviště o nové počítače, aktualizaci softwaru, rip a dataprojektor. Zlepšení kvality odborného výcviku nevidím však pouze v kvalitě zařízení, ale rovněž v nových formách výuky, mezi něž jistě patří soutěž reprodukčních grafiků, jejíž propozice přinášíme rovněž na stránkách Bezevšeho.

Odborný výcvik je o přípravě na budoucí povolání. Dostáváte kupu informací, musíte prokazovat své dovednosti a znalosti. Co však také musí platit, že odborný výcvik je o dodržování a využívání pracovní doby, o soustředění na určené úkoly a aktivnímu přístupu k nim. To jsou devízy, které si nesete s sebou do zaměstnání a věřte, že žádný ze zaměstnavatelů nebude tolerovat pozdní příchody a neomluvená absence bude vstupenkou do nezaměstnanosti. Odborný růst a zvláště pak v náročném polygrafickém odvětví je o celoživotním vzdělávání a toto vše se dá přirovnat k výstavbě rodinného domku a je jen na vás, zda vám - k bydlení vystačí chatrč, nebo chcete bydlet v přepychové vile. Ale jen na dobrých základech, které si tady budujete, lze takovýto dům vysavět.

Ivo Šabata

BEZEVSĚHO

PREVENCE SOCIÁLNĚ PATOLOGICKÝCH JEVŮ

Dobrý třídní kolektiv je základem prevence sociálně patologických jevů, protože tam, kde se žáci cítí dobře, bezpečně a spokojeně, je menší šance, že se rozbují šikana, nebo že žáci sáhnou po drogách.

Na vznik solidního třídního kolektivu má kromě jiných faktorů vliv i to, jak rychle a do jaké hloubky se žáci poznají - a právě na lepší vzájemné poznání byly zaměřeny i dva bloky preventivních aktivit, které proběhly hned v prvních školních dnech v 1. A a v 1. S.

Žáci se pomocí nejrůznějších psychoaktivit pokoušeli naučit vzájemně svá jména, snažili se dozvědět několik základních informací o rodinném zázemí každého z nich, měli možnost poznávat a srovnávat své obavy a očekávání od studia na učilišti a nakonec si vzájemně odhalili alespoň malý kousek svého já.

Malý náhled na obavy a očekávání žáků prvního ročníku: Žáci obou prvních tříd se nejvíce obávají vyloučení ze studia, šikany,

nudy, matematiky, chemie, anglického jazyka, závislosti, samoty a izolace v kolektivu, drog, učení.

Od studia na škole pak očekávají vyučení se, úspěšné složení maturitní zkoušky, zdomácnění se v angličtině, ovládnutí práce s počítačem, získání nových znalostí, dobrého vzdělání, přátel a kamarádů.

Nakonec měli žáci možnost hodnotit, jak je prožité aktivity zaujaly. Pro někoho bylo velmi těžké mluvit o sobě před novým kolektivem, pro jiného zase bylo velmi nezvyklé, že se nesedí v lavicích, ale v kruhu, a vše probíhá formou her. V 1. A dostala prožitá dvouhodinová známka 1, 7, v 1.S 1, 9.

Na tento školní rok jsou pro obě první třídy ještě naplánována dvě témata: „Kouření“ a „Alkohol“. Pro druhý ročník témata „Drogová závislost“, „Pozitiva a negativa drog“ a pro třetí ročník témata „Cesta k závislosti“ a „Rizika jevů, jež mohou vyvolat závislost“.

*Bc. Lenka Obergruberová
školní metodik prevence*

NA DM OPĚT ZAČAL ŽIVOT

Poslední srpnový den se znovu otevřely dveře DM I a začal tím nový „intrácký“ školní rok. Tentokrát je nás tu šedesát, jsme zaplněni tak, jak to snad nepamatujeme - do posledního místečka. Na těch šedesát lidiček je jen jedna jediná vychovatelka, což moc radostné není, protože pak zbývá jen velmi málo času na obyčejné přátelské popovídání si apod.

Přibylo hodně nových obyvatel - dívek z prvního ročníku (1.A - 4, 1.S - 11) a také žen a mužů dospělých (1.G).

První dny byly plné zmatků, protože na nováčky se valilo tolik nových informací o povinnostech vyplývajících z řádu a režimu na DM, že to zpočátku moc nebyli schopni vstřebat (kdy je vlastně večere, kdy a jak hlásit svůj příchod na DM, kdy jsou vycházky, jak uklízet...). Nemají to jednoduché ani s bydlením na pokojích, protože většinou nemají možnost bydlet tak, jak spolu chodí do třídy, ale převážně musí bydlet se žákyněmi ze starších ročníků, a je to tedy pro všechny hned od počátku velká škola tolerance. Těžko si zvykají i „staří mazáci“, na „intru“ je najednou tolik nových tváří, není tu už najednou ten klid a pohoda, kdy se všichni znají a vědí, co od sebe navzájem mohou čekat.

Ale jak běží čas, dostává život na DM 1 svůj navykly rytms. Pomalu se rozbíhají možnosti pro volný čas - využití internetu, sledování DVD, VHS, začal se hrát volejbal.

Dívky z 1.S a 3.S se zúčastnily prvních večerních skupinových setkání. V 1.S bylo hlavním tématem vzájemné poznání se ve skupině formou psychoher a psychoaktivit, u 3.S šlo zase spíše o to, kam se každá z nich posunula po prožitých prázdninách a o uvědomění si, případně prohloubení svých vzájemných vztahů.

Ke konci září se opět na našem DM začalo cvičit - pro radost, pro pěknou postavu i pro zdraví. Letos přibyla k obvyklému cvičení novinka - aerobik, po kterém holky už dlouho toužily. Vede ho Lucka z 1.S a přes skromné podmínky, ve kterých probíhá (1. patro školy před sborovnou), jsou všichni nadšení.

V posledním zářijovém týdnu proběhla první z plánovaných večerních her a psychoaktivit s názvem „Pravda za každou cenu - ano či ne?“. Při čaji a při svíčke se debatovalo o tom, nakolik může pravda ublížit, a tématem byla pravda nejen v lásce, ale i v těch nejtěžších chvílích člověka, například při umírání. Sešly se tu holky prakticky ze všech ročníků, ty nové i staré „mazačky“, takže na DM 1 se už opět žije naplno.

UKÁZKA z jedné psychoaktivity s názvem „Očekávání a obavy“, kdy holky z prvního ročníku měly možnost uvědomit si, vyjádřit a vzájemně srovnat své obavy a naopak očekávání od života na DM: Největší obavy mají nové obyvatelky našeho domova mládeže z učení (jak to zvládnout tam, kde chybí soukromí), z uklízení (že by doma vše dělaly maminky?), z nudy a z vychovatelek (to ale přeci záleží na každé z vás), z jídla (doma je jídlo vždycky lepší, to je jasné). Naopak očekávají získání samostatnosti, poznání nových lidí, získání přátel apod.

Bc. Lenka Obergruberová, vychovatelka - DM 1

DM 1 dětem

Již se stalo hezkou tradicí, že naši studenti, kteří bydlí na DM I, připravují každý školní rok **ODPOLEDNE HER PRO DĚTI Z RUMBURSKÉHO DĚTSKÉHO DOMOVA.**

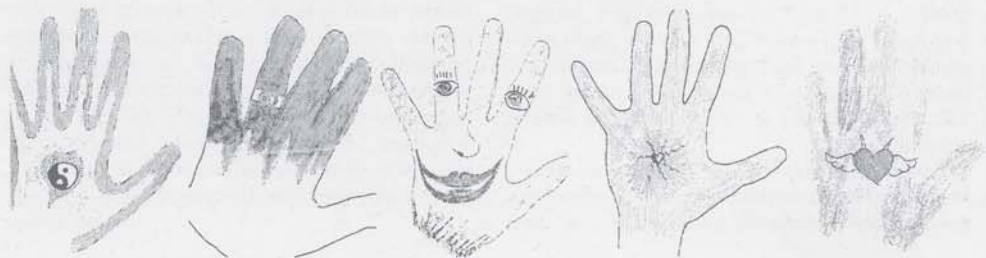
Letos proběhla tato akce 26. května na hřišti před DM SOUP a přišlo na ni 14 dětí se svými tetami.

Počasi všem přálo, a tak se děti s chutí pustily do připravených úkolů. Čekala na ně jízda na koloběžce, náročná chůze s míčkem na lžici, hod míčků do pusu panáka, lov rybiček, hod míčů na cíl, kreslení křídami, skoky na balónu, hod kartami na cíl, cvrknání kuliček do důlku, stavění věže z kostiček, metání míčku po trase, zkusily si i petanque.

A na konci? Z peněz, které studenti získali sbírkou mezi žáky a zaměstnanci učiliště, se podařilo pro děti zakoupit a sehnat plno drobných sladkostí a dárečků i malý nanuk pro osvěžení. Radost malých dětí byla radostí těch velkých, takže když malí se svými tetami zase odcházeli a mávali na rozloučenou, ukápla těm velkým i sem tam nějaká slzička.

Děkujeme všem z učiliště, kteří k této krásné akci jakkoliv přispěli.

*Bc. Lenka Obergruberová
vychovatelka - DM*

MALÉ OHLÉDNUTÍ ZA ČASEM PŘED PRÁZDNINAMI

V červnu minulého školního roku se skutečně na učilišti dvě akce, o kterých už nebylo možné do Bezevšeho napsat, ale které by rozhodně neměly být zapomenuty:

Sbírka „POZVEDNĚTE SLABÉ“

Již podruhé se naše učiliště zapojilo do sbírky „Pozvedněte slabé“, která probíhala v závěru minulého školního roku v 15 měsících Euroregionu Nisa.

Účelem sbírky je pomáhat týraným a zanedbávaným dětem, zlepšovat a obohacovat život tělesně a mentálně postižených lidí a pomáhat lidem starým, nemocným a opuštěným.

Sbírku za naše učiliště realizovali žáci třídy 2. A (Z. Hašková, M. Svobodová, R. Stružinská, M. Dvořáková, J. Huspeková, J. Kalábek, T. Slezák, M. Kuruc, A. Kyjovský) a neměli to vůbec jednoduché, protože lidé jsou čím dál více ke sbírkám nedůvěřiví, neboť se obávají, že vybrané peníze budou zneužity, jako se to už v minulosti u několika sbírek nejrůznějších organizací stalo. Žáci, podílející se na sbírce, museli rumburské občany přesvědčit o účelnosti, důvěryhodnosti a adresnosti sbírky. O tom, že se jim to nakonec podařilo, svědčí částka, kterou se jim podařilo vybrat: 11 437 Kč. (Pro srovnání: Jablonec nad Nisou - Střední průmyslová škola: 9 430 Kč, Varnsdorf - Biskupské gymnázium: 8 810 Kč, Šluknov - Střední odborná škola: 8 230 Kč...)

Díky všem, kteří se na sbírce podíleli.

Malá zajímavost na závěr - jeden z koordinátorů sbírky je bývalý student našeho učiliště - Petr Dušák.

*Bc. Lenka Obergruberová
školní metodik prevence*

VĚZENÍ NEBO INTERNÁT ?

Pod tímto titulem si představuji dva obrázky. První je ten, na kterém jsou všichni šťastní a spokojení (viz intr 1.). Druhý obrázek vypadá jako vězeňská cela, kde se v zaplivaném koutku krčí maličký jedinec, nad kterým stojí dozorce s obuškem v jedné ruce a s cigaretou v ruce druhé (viz intr 2.). Proč se na prvním intru dokáží chovat lidsky a snaží se bez potíží řešit problémy? Myslim, že naše vychovatelky zastávají názor, Když se chce, tak to jde! Tak proč by nemohli dělat totéž i na druhém intru. Tam se ale spíš drží tvrzení Když musíš, tak musíš! Ale někdy dost bezdůvodně. Jestli sepletu, tak mě i ostatní (kluky) přesvědčte o opaku

-DALin-

Otázky pro pana Martina Reina

1. Co Vás na této práci nejvíc baví?

Baví mě, když vás to baví, když vidím, že to někam směřuje a má to smysl. Pak je to paráda.

2. Kdybyste měl možnost dělat nějakou jinou práci, co by to bylo?

Každý má dnes možnost dělat jinou práci. Zatím nechci, ale až mi to jednou opravdu „poleze na mozek“, tak budu zadarmo sekat trávník na krásném novém stadionu Slavie v Edenu.

3. Baví Vás víc odpolední nebo dopolední a proč?

Určitě dopolední. Sice nerad brzy vstávám, ale dopoledne je tady větší „frol“ a to mi vyhovuje.

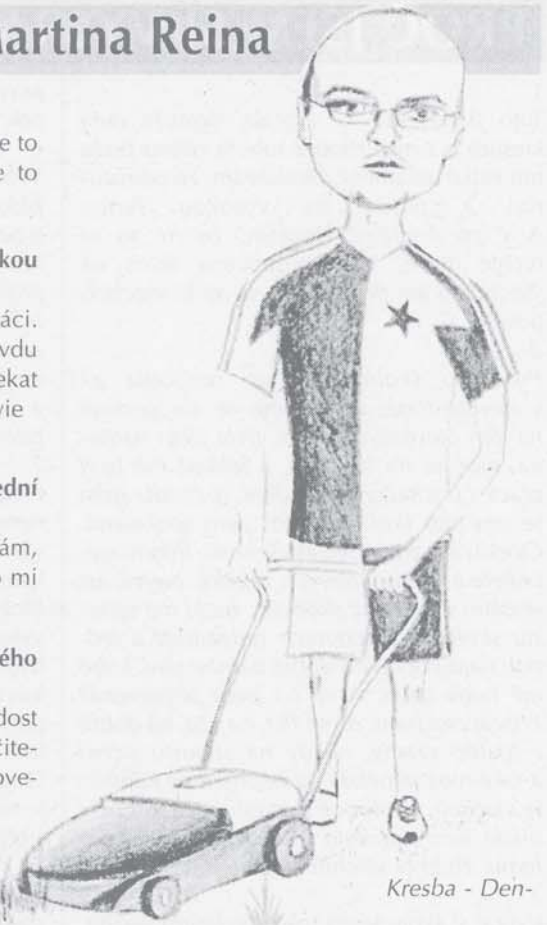
4. Dala Vám tahle práce něco podstatného v životě?

Která „tahle“? Práce grafika? Jasně, radost z toho, když se něco povede. Práce „učitele“? Jasně, radost z toho, když se něco povede vám.

5. Vzkázal byste něco studentům?

Nazdar!

Tereza Slavíková

Kresba - Den-

Otázky pro Ing. Lucii Bílkovou

Jak se cítíte v roli učitelky?

Je to zvláštní pocit, strávit na škole pět let jako studentka a po dalších pěti letech se na ni vrátit v roli učitelky. Měla jsem trochu obavy ze studentů, ale záhy jsem zjistila, že jste stejní jako moji spolužáci. Ještě je brzy na nějaké hodnocení, ale už teď mohu říci, že mě práce baví. Už od dětství jsem chtěla být učitelkou, takže jsem si vlastně splnila sen.

Změnila se škola výrazným způsobem od té doby, co jste odmaturovala?

Co se technického vybavení týče, tak dost, o dvou počítačových učebnách, LCD monitorech, plovoucích podlahách ve třídách... se nám ani nesnilo:-). Ale učitelský sbor zůstal téměř beze změn.

Měla jste nějaké oblíbené učitele?

Samozřejmě:-) Vlastně jsem na SOUp neměla žádného neoblíbeného. V porovnání s jinými školami musím uznat, že učitelský sbor je na naší škole skvělý. A to nejen z pohledu jeho členky, ale i z pohledu bývalé studentky.

Jak myslíte, že vás žáci berou? Je to spíše jako rovný s rovným?

Myslím, že díky nevelkému věkovému rozdílu mě žáci berou spíše jako sobě rovnou. Je to určitě i tím, že jsem studovala na této škole a tak vím, co žáky trápí a jak se dívají na mé kolegy (a teď i na mě :-)).

Chtěla byste být znovu žákyně této školy, nebo byste volila jinou?

Kdybych se měla znovu rozhodovat, na kterou školu jít, rozhodně bych na jinou nechtěla. Když jsem na SOUp nastoupila, ani jsem pořádně nevěděla, co je polygrafie a co ze mě vlastně bude:-). Ale časem jsem zjistila, že jsem zvolila velmi zajímavý obor. Navíc jsem zde potkala mnoho skvělých přátel, na které se mohu dodnes spolehnout.

Vzkázala byste něco někomu?

Všem studentům naší školy, aby byli rádi, že si vybrali právě polygrafii. A všem prvákům, aby nezoufali nad počátečními neúspěchy, přechod ze základní školy je náročný pro každého.

-DALin-

Kresba - Den-

PROČ JSEM SI VYBRAL TUTO ŠKOLU - odpovídá třída 1.S

1
Tuto školu jsem si vybrala, protože ráda kreslím a s maturitou z tohoto oboru budu mít velké uplatnění. Očekávám, že odmaturuji a půjdu na vysokou školu. A v co doufám? Doufám, že mi to tu rychle uteče. Jsem připravena skoro na všechno a jen doufám, že se mi to všechno povede.

2
Pro tuto školu jsem se rozhodla až v deváté třídě, když jsem se šla podívat na den otevřených dveří. Byla jsem nadšená, moc se mi tu líbilo, a jelikož mě baví práce s počítačem a kreslení, rozhodla jsem se pro tuto školu a zatím jsem spokojená. Očekávám zde nové zkušenosti, informace, přátele a spoustu nových zážitků. Nejvíce asi doufám v to, že až skončím, budu mít spoustu skvělých pracovních příležitostí a jednou najdu opravdu dobré zaměstnání, které mě bude bavit. A na co jsem připravená? Připravená jsem, dá se říct, na vše, na dobré i špatné vztahy, někdy na spoustu učení a také možná někdy na nepříjemné konflikty s učiteli. Já osobně si myslím, že to nikdy nikde není naprosto bez chyby, ale věřím tomu, že to tu všichni zvládnem.

3
Vybrat si školu tento rok bylo velmi složité. Díky nesmyslnému nařízení jsme si museli vybrat jednu školu. Mohu říct, že jsem byla již vloni rozhodnutá, že chci jít na polygrafickou školu v Rumburku. Proč jsem si tuto školu vybrala? Od malička ráda maluji a zkusím vytvářet obrázky jak z papíru, tak i z přírodních materiálů. Proto si myslím, že budu moci uplatnit tuto svoji zálibu při zpracování vizitek, plakátů a propagačních materiálů. Od studia očekávám, že se naučím používat počítačové programy, které jsou potřeba v zaměstnání, které bych ráda dělala. Jsem připravena vstřebat a získat co nejvíce informací, abych jednou mohla dělat to, co mě baví.

4
Na této škole jsem teprve druhý týden, ale zatím na mě udělala dobrý dojem. Myslím, že je to škola z rodinným prostředím (každý se zná s každým) a to se mi líbí. Přihlásila jsem se sem po dlouhém rozhodování, ale protože zde byl můj starší bratr, šla jsem sem. Od této školy čekám dobré vzdělání a nové kamarády.

5
Na tuto školu jsem se přihlásila, protože si myslím, že mám pro můj vybraný obor jisté předpoklady. Jako je třeba výtvarný talent nebo znalost počítačů. Jeden z mnoha důvodů, proč jsem se přihlásila na tuto školu, je i ten, že v ČR nebývá tolik škol s tímto zaměřením.

Především očekávám a také v to doufám, že se tu naučím něco nového, souvisejícího s mým oborem, ale taky i s jinými předměty, ať už to budou předměty běžné nebo nové jako je třeba psychologie, technologie aj. Tím pádem musím být při-

pravna na spoustu učení a spousty „novinek“, týkajících se nejen školy ale i intru.

6
Vybrala jsem si tuto školu proto, že jsem hledala školu zaměřenou na kreslení a počítače. Napřed jsem si vybrala uměleckou školu v Liberci, ale bála jsem se přijímacích zkoušek. Byly velmi náročné a bála jsem se, že bych to nezvládla. Tak jsem si vybrala tuto školu. Doufám v to, že se dozvím plno věcí a zlepším se v kreslení a úspěšně odmaturuji. Jsem ráda, že jsem si tuto školu vybrala.

7
Proč jsem si vybral tuto školu? Moc nemusím přemýšlet, jsem hračička, výtvarně zaměřený a počítač je můj kamarád. Pět let jsem chodil do výtvarné školy. Možná by mi umělecká škola víc vyhovovala, ale ne internát, kam bych bydlet nešel! Byl jsem velice spokojen, když jsem obdržel dopis o přijetí na polygrafickou školu. Těším se na nové znalosti a zkušenosti z polygrafického světa. Doufám, že se zdárně prokoušu k maturitě. A na co jsem připraven? To je v této chvíli moje velká neznámá.

8
Tuto školu jsem si vybrala, protože je poblíž mého bydliště a nemusím dojíždět. Vybrala jsem si ji i proto, že mě už od malička baví kreslit a na této škole se můžu ještě více zdokonalit. A zkušenosti, které mi tu přibudou, budu moci použít i v blízké budoucnosti. Od školy očekávám, že mě naučí něco nového a budu moci ukázat, co ve mně je. A v co doufám? Doufám v to, že zde najdu nové přátele, se kterými budu v kontaktu i po škole. Připravena jsem na tvrdé podmínky, kterými budu muset projít až do té doby, než odmaturuji. Na to, že se budu muset učit víc než na základní škole a na kamarády zbude méně času. Učení je pro mě na prvním místě. A tímto pravidlem se budu řídit po celou dobu, co budu chodit na tuto školu!!!

9
Proč jsem si vybral tuto školu? Vždy jsem rád kreslil. Nemyslím si však, že kreslit umím, nebo že bych měl nějaké neobvyklé nadání. A tak jsem se rozhodl pro

školu, která by mě bavila teď i v budoucnu. Konkrétně o této škole jsem se dozvěděl od kamaráda, který o ní mluvil velmi pozitivně. Očekávám od sebe, že studium dokončím a že mě škola dobře připraví pro můj budoucí život. Jsem přesvědčen o tom, že to bude něco jiného než na základní škole a jsem na to připraven.

10
Tuto školu jsem si vybral, protože mám rád práci s počítačovou grafikou. Očekávám kvalitní vzdělání ve všeobecných předmětech. Doufám, že po ukončení maturity najdu vhodný druh studia, kde budu moci rozšířit své znalosti.

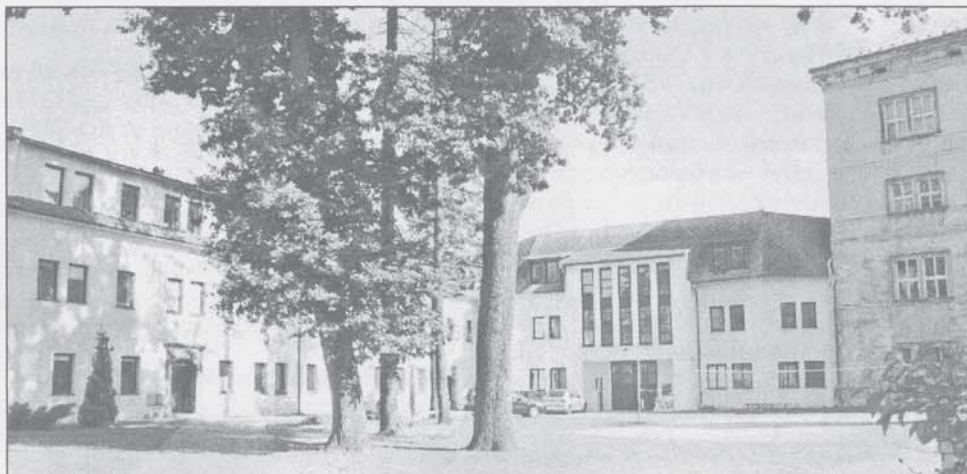
11
Tuto školu jsem si vybral proto, že se mi líbily práce, které dělala moje sestra. Ona je už ve třetáku, a tak se něco dozvím dopředu, na co se můžu připravit. Očekávám, že se něco moc dobrého naučím a to mi bude v životě dost užitečné. Doufám, že se tu nebudu nudit (což se asi nestane), v dobré přátelé (a to jsem si už některé našel) a že si zvyknu na to, že chodím na střední školu, kde jsou jiné podmínky. Připraven jsem skoro na všechno, ale moc si nevěřím.

12
Tuto školu jsem si vybral, protože mě baví práce s počítači a rád kreslím. Doufám, že se zde zdokonalím. Očekávám úspěch ve škole, ale i na praxi a také u maturity. Doufám, že se škola ukáže v dobrém světle a splní se moje očekávání. Já jsem připraven na vše. Jak na dobré, tak i zlé věci.

13
Proč jsem si vybral tuto školu? Doufám v dobré budoucí uplatnění v zaměstnání. Co očekávám, na co jsem připraven, v co doufám? Očekávám, že se něco nového dozvím a v to zároveň i doufám. Doufám, že už mě nic nepřekvapí. Takže jsem připraven skoro na všechno.

14
Tuto školu jsem si vybral, protože mě baví počítačová grafika. Očekávám, že tento obor vystudují a budu se mu věnovat. Doufám, že budu mít vysoký plat a snadnou práci. V rámci školy jsem připraven na zodpovědnou práci.

Vybrala -ŠA-

POZDRAV 1. ROČNÍKŮM

Je tu nový školní rok a s ním též noví studenti, kterým přejeme, aby přechod ze základní školy zvládli a aby se tu brzy zabydleli. Otiskujeme několik rad, které udělili studenti druhých ročníků.

Milí studenti

vstoupili jste do této školy, protože chcete být tím, čím chceme být i my. Dobrymi grafiky nebo tiskaři. Proto doufám, že budete pilně studovat, jako se snažíme my. Jak se Vám tu líbí? Mně ano. Musím Vám říci, že vím, že zvenku tato škola vypadá jako za komunistické éry, ale vnitřek školy je uspokojující. Menší rada Vám: pozor na kuchařky. Rády si z vás dělají srandu, tak to neberte vážně, jsou fajn. Učitelé jsou pohodáři, ale těžký. Mají své dny, ale kdo je nemá. Ten rok mi moc utekl, tak se nebojte. Za chvíli budete šlapat na paty dalším prvňákům. Prožijte tu mladé, slušné chvíle. Je to pohoda být tu. Snažte se, věřte mi, nemá to cenu učitele štvát. Ahoj...

Ahojky prváci!

Není to zas tak dlouho, kdy jsem byla na Vašem místě. Chci Vám poradit, abyste nezapomínali na to, že když jste se dostali sem na tuto školu, tuhle šanci nezahazujte. Prvák je peklo, ale my jsme si tím prošli a zvládli jsme to. Dobře všichni víme, že se k nám nikdy učitelé a učitelky nebudou chovat tak, jak bychom si přáli. Nevím, na koho z učitelů bych Vás měla upozornit, přijdou my všichni stejní, ale bacha na paní učitelku Galbavou, ta Vám dá občas dobrou záhul. Když se k učitelům budete chovat slušně a nebudete dělat frajery a machry, tak paní učitelé (učitelky) se k Vám budou taky chovat tak, jak se sluší a patří a to doporučuju u paní Šabatové. Ale jinak Vám přeju hodně úspěchů a dobré známky!

Nazdárek prváci!

Tak co, jakpak se Vám tu těch pár dní líbí? Zatím nic moc, že? Nebojte se, to se časem změní, až si tu zvyknete! Zatím si asi říkáte, že je to ústav. To jsme si taky říkali. Ale je to tady docela super. Praxe i škola ujde! Jen si dejte pozor na některé učitele, kteří Vás potrápí (ale na to přijďte)! Jedna rada do života: Snažte se tu přežít! Jinak mnoho zduro do příštích let. Čágo bélo, šilenci.

Ahojky prváci!

Tak jsme si to po roce vyměnili, co? Teď jste Vy nejmladší, tak si to pořádně užijte. Doufám, že se Vám tady bude líbit a že nám nebudete dělat ostudu :-). Škola sice zrovna nevypadá moc vábně, ale jak jste si určitě všimli, uvnitř je lepší, než mnohé základky. A ještě jedna výhoda! Restaurace hned naproti :-). A ještě Vám přeji, abyste tu nepotkali moc darebáků, kteří Vám zdejší pobyt znepříjemní. Čau a hodně štěstí :-)

Nazdárek,

tak Vás tu vítáme v našem ústavu. Nevím, na co jste zvyklí, ale zvykejte si! PEKLO BUDE VELIKÉ a možná večer přijdou i lední medvědi.

Ahoj,

jste tady první rok a všechno je nové, všechno se na Vás valí moc rychle. Možná se takhle cítíte a možná ne. Já jsem se tak cítil a myslel si, že si na ty novinky ani nikdy nezvyknu, že se ztratím ve škole a tak. Všechno se mi zdálo chaotické, ale

jak čas plynul moje obavy odpadly. A teď sedím v lavici a zdá se mi, jako by to bylo včera, když jsem sem poprvé přišel. Ani nebudete vědět, jak rychle to uplyne, a budete mít „prvák“ za sebou. Na závěr Vám lze popřát hodně štěstí a trpělivosti.

Zdravím prvňáčky!!

Chci Vám popřát hodně dobrých známek, přátel a jen samé pěkné zážitky na střední škole. Doufám, že se Vám tady bude líbit. Přežít se to dá. Není to tak strašný, jak to vypadá. V prváku na Vás budou všichni hodný. A k tomu všemu je to nejlepší rok ze všech. Vykočte co nejlépe!!!

Zdravím naše nové prváky!

Minulý rok jsme si tu pozici nejmladších na škole zažili my a můžu přiznat, že jsem ráda, že už to mám za sebou. Nemusíte mít z toho ale strach, přežili jsme to my, a tak to zvládnete i Vy. Po pár týdnech toho budete mít až až, ale věřte, že i Vy se těm starším vyrovnáte a to možná už zítra. Nám vyšlapali cestu dnešní třetíci a Vám ji už vyšlapaly třídy dvě. Hodně věcí bude proto lehčích, ale hodně taky těžších. Nemám tu co radit, protože si stejně na všechno budete muset přijít sami. Ale aspoň jednu radu pro holky z prváku mám - bacha na naše školní kluky :-). Už se těším, až Vás poznám osobně.

Ahoj naši nástupci,

preji, aby se Vám tu líbilo jako mně a dařilo se jak ve škole, tak na praxi. Učitele neodsuzujte hned, udělali byste chybu. Možná máte problém s hledáním učeben, to tu měl snad každý. Běžte do boje a nenechte se odradit po nezdařeném pokusu. Plnou parou vpřed

Zdárec prváci,

my jako druháci pomýšlíme na prvák jako začátek něco nového a každý jsme se snažil mít co nejvíce známky. I když všichni mluví o tom, jak se na střední zhorší apod., myslím si, že to nebylo zas tak strašný. Jen začněte makat hned, protože to už nedohoníte. Jinak nemůžu posoudit intr, ale každopádně je to tu v pohodě a učitelé jsou spíše starší kamarádi a dá se s nimi o čemkoliv bavit (tedy až na výjimky), jen je hned neštvěte, jsou na to hákliví a dají vám to stoprocent „sežrat“. Tak to je asi všechno, v čem bych mohl poradit. Jak by řekla jedna osobnost světových dějin: „Učit se, učit se!!!“

Hodně štěstí...

Nazdar cucáci,

vítám Vás v prvním ročníku na SOUP. Předpokládám, že máte hromadu smíšených pocitů... také jsem je měl, když jsem byl stejně mladý jako Vy. Jo, kde ty loňský sněhy jsou... Nějací z Vás budou patrně vyjeveni z těch individuů, se kterými se tady setkají. Předem upozorňuji, že padesát procent z nich budou mistři nebo učitelé. Určitě si brzy všimnete, že je to taková rodinná škola. Pokud jste na intru, bude Vám první půlrok patrně připadat jako peklo. Dojždějíci totiž nebudou mít takovou možnost setkat se s těžkou kriminální scénou města Rumburk ani se blíže „seznámit“ s vyššími ročníky. Když už jsem u toho, spolehněte se na to, že šikana tady existuje a to snad ve všech podobách. Jednou jeden člověk řekl takovou chytrou věc: „Naivita je výsadou mládí“. Víte, kdo to byl? Já! Tak si to zapamatujte! Co se týče školy, tak v pohodě. Téměř s každým učitelem se tu dá vycházet.

Ahoj nové studente této školy!

Bál ses při vstupu do této školy? Musím říci, že vážně nemusíš, tato škola je vcelku přátelská, najdeš tu nové kamarády a když budeš mít štěstí jako já, najdeš i svou lásku!!! I učitelé tu nejsou špatní, ale samozřejmě i tady existují výjimky. Jestli jsi internátní, musíš si zvyknout na jídlo a i na nové prostředí, ale to určitě zvládneš jako každý tady. A nakonec, abych ti tu nevychvalovala, na ranní praxi musíš být už v 6.30 hodin, což není příjemné, a na odpolední praxi zase budeš tvrdnout do 21.00 hodin a ostatní kamarádi budou chodit ven, což taky není hezká představa. A poslední strašidlo je maturita. Ale to je na každém z Vás, jak se na ni budete připravovat. Tak se měj hezky a ty roky tady si užij!

Zdar,

lituju tě, že sis vybral tento ústav v odlehlejší končině světa! Až půjdeš po chodbě, drž si peněženku. Skoro každé tady do tebe bude prudit, ale to je na dením pořádku. Učitelé? Raději nepišu, abych z toho neměl problémy. Na oběd si nos kolíček na nos a nekoukej na to, co jíš. Občas se to ještě hybe na talíři. Úděl! Měl jsi zůstat doma u rodičů - teď toho budeš litovat! S pozdravem - ten, co to snad přežije

Zdravím všechny prváky (hlavně prvandy :-))

Hnedka pro začátek Vám přeji hodně úspěchů, odhodlání a hlavně, hlavně pevné nervy. Doufám, že se Vám tu bude líbit stejně jako mě, i když ze začátku to bude šileny :-). Ale zvyknete si tak, jako jsem si zvyknul já, ale že mi to dalo práci. Lidi jsou tu v pohodě, akorát jsou tu i výjimky, ale ty jsou snad všude.

Zdravím prváky!

Přeju Vám mnoho krásných zážitků na tomto ústavu a spoustu nových kamarádů. Taky bych Vám chtěl poradit, abyste příliš neštváli učitele, jelikož by se to taky nemuselo vyplatit!

Zdárec lidí!

Jsou tady tři skupiny studentů. První skupině se tady líbí, druhý skupině se tady nelíbí, ale jsou zticha a ta třetí skupina jsou ubožáci, kterým se tady nelíbí a dávají to všem najevo. Ti tady nemají co dělat, protože na jejich blbě řeči tady není nikdo zvědavý. Tahle škola je o pohodě, ale jenom pro ty, co se umějí chovat. Takový typy jako je kolega Petrušák se tady jenom velmi těžko udrží, takže bych byl rád, kdybyste si z něj nebrali příklad. Maximálně odstrašující. A možná přidej i lední medvěd (pro ty z intru).

Vybrala -ŠA-

JSEM DOSPĚLÝ!

Toto slohové zadání, musím psát, neboť jsem si hned na začátku školního roku dal pár piv. Nedá se říci, že bych to ten den „malinko“ nepfehnal. Leč seznamoval jsem se s tím, že končí prázdniny a začíná další útrpný rok, zakončený snad maturitou. Ale neseznamoval jsem se pouze s tímto, nýbrž i s různými lidmi, které nyní budu potkávat možná více, než bych si vůbec přál.

To, že bych měl mít rozum, mi asi „trošičku“ uteklo. Dospělost jsem si nikdy nepřipouštěl, protože stále se necítím na věk, který mi velmi krutě naskakuje. Popravdě řečeno ani nevím, čím se liší dospívající od dospělého. To už bych měl být něčím jiným než člověkem? Ale čím? Tolik dospělých pije a já mám být výjimka? Proč? Ale vraťme se k tématu. Možná moje neúplná dospělost je způsobena lidmi, kteří se motají kolem mé osoby. Jsou to též ujetí blázni, kteří nemají ani potuchy, co to je taková dospělost. Nemám se tedy vlastně kdy, kde a jak stát dospělým. Jsem obklopen takovými případy, jejichž nápady, které pochytili nejspíše v páte třídě základní školy, jsou tak tragické, že je nebudu ani zmiňovat. I když někdy ani ty malé ubohé děti nenapadnou takové věci jako nás, „skoro“ dospělé.

Slohová práce na téma jsem dospělý se tedy z mého hlediska psát opravdu nedá, ale pokusil jsem se, což hodnotím jako velké plus. Většina lidí totiž na téma, o kterém nic neví, neodpovídá, nepíše a vůbec se k tomu nepokouší vyjadřovat.

Jestli to se mnou takto půjde dál, můžu slíbit další pokračování této práce. Podle mě se druhý díl bude jmenovat „Proč jsem se nechal vyřadit z domova mládeže“, možná pouze „Ředitelskou důtku nepotřebuji“, nebo „Už v tom opět jedu“, a nebo vydám knihu „Jak si za čtrnáct dní rozhádat učitele i vychovatele“.

Jan Meduna, 2. G

PROČ CTÍT ZÁKONY A ŘÁDY ANEB KOUŘIL JSEM 1. ZÁŘÍ PŘED ŠKOLOU

Proč ctít zákony a řády? Zákony, řády a pravidla jsou od toho, aby vymezovaly hranice, co se smí a nesmí dělat. Kdyby tyto pomyslné mantinely neexistovaly, chod dnešního světa, tak jak ho známe, by byl úplně jiný. Světem by zavládla totální anarchie. Sice by si každý mohl dělat, co by chtěl, ale klidně by vás někdo mohl jen tak ze srandy a z nudy zabít. Proto jsou zákony a měly by se dodržovat. Pokud tomu tak není, jsou určeny tresty.

Také jsem porušil jedno nařízení. Prvního září jsem byl tak vynervovaný ze začátku školního roku, že jsem si na uklidnění dal cigaretu, bohužel hned před vchodem

do školy a viděla mě naše třídní učitelka a dostal jsem za trest splodit tohle dílo. Abych příště nekouřil před školou, že by si mladší žáci, respektive prváci, mohli brát ze mě špatný příklad. Tímto na vás chci apelovat, nekurte před školou, ať se vyhnete trestům psát slohovou práci, což je šileně otravný a zabírá to vás, už tak vzácný čas na intru. Tento čas se dá využít tisíckrát lépe, než psaním slohovek.

Prosím o nepublikování tohoto díla v jakýchkoliv sdělovacích prostředcích, hlavně ne ve školních novinách.

Ondřej Škola, 2.G

MATURITU ZVLÁDNU, I KDYBY...

První roky v naší škole jsem se sice trápila, že mi učení moc nejde, ale vždycky to nějak dopadlo a naši si zvykli na to moje: „Nějak to do té hlavy nejde.“ Pro mě to byla jakoby omluvenka. Máma z toho šilela, ale co mohla dělat, došlo jí, že já nikdy genius nebudu. Pořád jsem ale musela poslouchat to její: „Maturitu uděláš i kdybych ti to učení měla nalít do hlavy sama.“ Musím ale uznat, že maturitu chci a zadarmo to asi nebude. Na konci čtvrtáku mi došlo, že když mi máma pomůže, půjde to. Překona-la jsem sama sebe a požádala mámu, jestli by mě nevyzkoušela z češtiny a vysvětlila by mi dobu okolo 60. - 70. let, kterou ona hrozně prožívala. Vůbec to nebylo hrozné a já konečně přišla na to, že se něco naučím jedině tak, že to budu někomu říkat. Líbil se mi ten pocit, že jdu do školy naučená, nemám nervy ani mi to nedalo tolik práce. Máma je zvyklá se se mnou učit, protože jsem dyslektik, na což přišla ona sama a ne moje třídní učitelka na základní škole. Vzala za své, že mě spolu s psychologickou poradnou z toho dostane, a to chtěla každý den se se mnou učit celé roky. Spoléhám na to, že s její pomocí maturitu udělám (ta by mi dala, kdybych to nezvládla). Musím sice kvůli učení dojíždět domů, ale snad si zvyknu. Na privátě jsme se s Luckou každé odpoledne svalily na postel, protože tam nic jiného nebylo a byla tam zima, a usnuly jsme. Takovým stylem bych asi maturitu neudělala. Zatím učení beru vážně, máma by rekla: „Jen aby ti to vydrželo.“

- studentka -

Tam, kde už nejsou žádné city,

*kde sídlí věčný sníh a mráz,
kam nezasáhnou ani lidé,
nespatří oko hezčích krás,
kde vítr v noci s hvězdami zpívá
tančí vločky sněhové.
Zrcadel chladný lesk odráží
studený kraj zamračený.
Najednou nebe se rozzáří,
silněji vítr zařouká
to jede zase do paláce,
v kočáru paní ledová.
Ta sama směle řídí koně,
dívá se z dálky na lidi.
Co pro ni jsou ty divné tečky?
Jsou malé jako mravenci,
ta tvář tak dokonale krásná,
ty rysy jsou tak vznešeny,
a oči jako diamanty,
ale bez citů, skleněný,
ty oči nepoznaly lásku,
viděly vždy jen samotou
a v srdci led, jenž neroztaje.
Neprozradí se nikomu.
Když do svého paláce vstoupí,
uvidí kolem led a sníh.
Nemůže cítit, ani plakat.
A neuslyší žádný smích.
uvidí odraz svůj v zrcadle.
Nemůže stále pochopit,
proč právě ona musí tady
tak ledově a chladně žít.*

Sklo

*To bylo v pátek odpoledne,
ten nervy drásající zvuk,
v pokoji byli jen dva lidé
a způsobili hrozný hluk.
A jako slzy, jako kapky
prořízly střepy černou tmou.
Rozbili tu skleněnou sošku,
co ona darovala mu.
A jako střepy ostrá slova přijme do srdce,
zabodly se a způsobily hroznou bolest.
Na kousky srdce rozřízly.
Najednou ztichlo se všechno.
V ten strašný večer skleněný.
Ona seděla a plakala.
On vedle ní byl zraněný.
A ani jedno, sošku, srdce neslepi.
Nedají dohromady city
a slova už se nevrátí
Ta slova bodla jako nože,
ta chladná, lesklá krása ze skla
a slzy - všechno na podlaze
teď leží, kolem nich je tma.
K té bolesti už není přirovnání
rozbité sklo,
cítila bolest a zklamání.*

Strom

*V tem koloběhu dnů a noci bdí,
ten věčný strážce zelený,
on přežil zimu,
přežil mráz.
A sníh, jenž větve tížil,
on úctu vyvolával v nás
a les a louku střežil
a bude tu tak dále stát.
A snít o věčném mládí,
to že tu v zimě bude zas,
mu vůbec už nevdá.*

JULIA BÄMKA 1.G

POULIČNÍ OSVĚTLENÍ

Na konci loňského školního roku (25. 6. 2005) proběhl 0. ročník přehlídky rockových kapel. Festival organizoval DDM Rumburk. Pokud jste seděli v publiku, mohli jste slyšet Petra Poláčka, Neřesti, Krleš i Mandavu (Množiny). Nechyběla tu ani kapela z naší školy - Pouliční osvětlení (složení: zpěv - Newman, zpěv, kytara - Pankáček, kytara - Zdeněk, basová kytara - Romy, bicí - Dejv), se kterou přinášíme rozhovor

Dostala jsem pár otázek, chci říci, že tohle píše sama za sebe. Pochybuji, že se to někomu bude chtít rozebírat. Přečtu jim to na zkoušce. Něco přepíšu, hotovo. Takže tady máte odpovědi:

1. Co vás vedlo k založení kapely?

Všeobecně to bude nejspíš chuť každého člověka, který hudbou cítí, má ji rád, baví ho a kterou chce dělat podle svého názoru, který se chce vyjádřit. Konkrétně nevím, to se musíte zeptat kluků osobně...

Podmínky jsou nejisté, nepohodlné z hlediska neustálého rozbalování a balení aparatury a nástrojů v kanceláři na rozměrech 3x2 metry. Tohle stačí, nechci si stěžovat, na druhou stranu jsme rádi, že máme kde hrát.

3. Jaké máte dosavadní zkušenosti, kde jste již hráli, měli jste již samostatný koncert?

Co si tak vybavím je, že Zdeněk hrál, myslím, docela dlouho klasickou kytaru a někdy v prváku objevuje elektriku díky Marošovi. Dejv chodí na hodiny do hudebky, ale taky myslím hraje déle. Pankáček, stejně jako já, je samouk a Newman se k nám proval. Paráda... Máme za sebou jeden koncert na gymplu na podporu Tibetu, o tom jste už četli, a ještě Festival DDM někdy koncem června. Minulou sobotu jsme měli hrát v rokáči s Neřestma, ale Dejv umíral v horečkách (nebo nevíme?), tak jsme den před koncertem odřekli, ale Neřesti to zvládli úžasně. Bavili nás dlouho.

4. Jaká bude letošní sezóna? Kde budete účinkovat, co vše máte v plánu?

Cha, cha, sezona... Ba ne, teď v sobotu 8. 10. hrajeme v České Kamenici na „Punk'n'rollovém masakru“. Jako pozvání to sice nestíhám, ale budou tam Gauneri, Eklhaft, Schwabach a možná přijde i pan Závíš. No a 19. listopadu hrajeme s „Vildou“ Čokem v Rokáči. Cheche. Těším se.

DDM Rumburk vyhlašuje soutěž, vyplňte a odstříhnete kupon a zaneste na DDM. Můžete jej také vhodit do schránky BEZEVSĚHO.

Soutěž o název Rockového festivalu 2006,...

1.
2.
3.

Jméno autora
Kontaktní telefon

5. Co vám hraní dává? Je to jen dobrý pocit z hraní? A co vám hraní vzalo?

Bude to ten pocit, jednoduše. Je to paráda, když zahrajete a slyšíte, že už to klape. Samozřejmě stejně tak, jako často neklape. Žádný učený z nebe nepadl. A co nám hraní vzalo? Někdy částečně důvěru, jindy, naštěstí málokdy, čistej vzduch.

Jo, a to je ta největší nádhera, u hraní se člověk úžasně vyventiluje, vyřve, vyblbne. Neměnila bych, kluky mám ráda, možná prostor, ach, prostor je třeba, ale baví to, baví.

Za rozhovor děkuje Romaně

-ŠA-

LETY MIMO

Skupina vznikla už v roce 1990. I když původní název byl CHÁTRA 77, který se ale během půl roku změnil na LETY MIMO. LM založili spolužáci z Uměleckopřemyslové školy v Turnově. Po čase začínají koncertovat i v jiných místech než v Turnově, např. v Hradci Králové, Liberci, Praze atd.

Některé koncerty byly společné třeba se Support Lesbiens, Jolly Joker a P.B.U. Krucipůsk. V té době nahráli LM také pár pracovních nahrávek. Od roku 1997 byli předkapelou Třech sester do roku 2003. První oficiální nahrávka UFO se 14 písníčkami vychází v témže roce na kazetě. Multimediální album 2001 Space punk vychází v květnu 2001 po úspěšném podepsání smlouvy s vydavatelstvem BMG. Hrají jako předkapela německým Liquido či Young Gods. Dle mého názoru je album 2001 Space punk nejlepší, i když je to sporné, neboť deska Euforia, která vychází v roce 2003, ztratila sice něco z crossoverové výbušnosti, ale zato získala obratem hlubší rozpětí, díky kterému už nemusí být o Letech Mimo referováno pouze jako o těch předskokanech Tří sester, ale můžeme s klidem říci, že z nich vyrostla vesele nápaditá kapela. A ta si zaslouží samostatnou pozornost.

ROZJETÁ PÁRTY z alba Space punk 2001

*Pojď, pojď dítě, do království neónů
Přátelé až uvidíš tě, budeš se jim líbit
Mámu neposlouchej, nejsi už malá
a život bohémů mohu Ti slíbit
Celých roků 16 se doma jenom nudiš
Celých roků 16 jsi sama
Láká Tě zažít, co znáš pouze z filmů
A dneska bude párty a Ty půjdeš s náma!*

*Až přijdeš dnes odpoledne ze školy domů,
umyješ nádobí a nakoupit dojdeš,
hoď na sebe ty nejlepší šaty
a najednou je celý město Tvoje
Poprvé v životě jdeš večer ven sama
ohlédnout se jen zpátky stačíš,
já ale vím, že je to dnes naposled,
domů se totiž už nikdy,
domů se totiž už nikdy nevrátíš!!!*

Protože...

ROZJETÁ PÁRTY POLIBKEM NA RTY
NEKONČÍ 4x
ROZJETÁ PÁRTY 4x

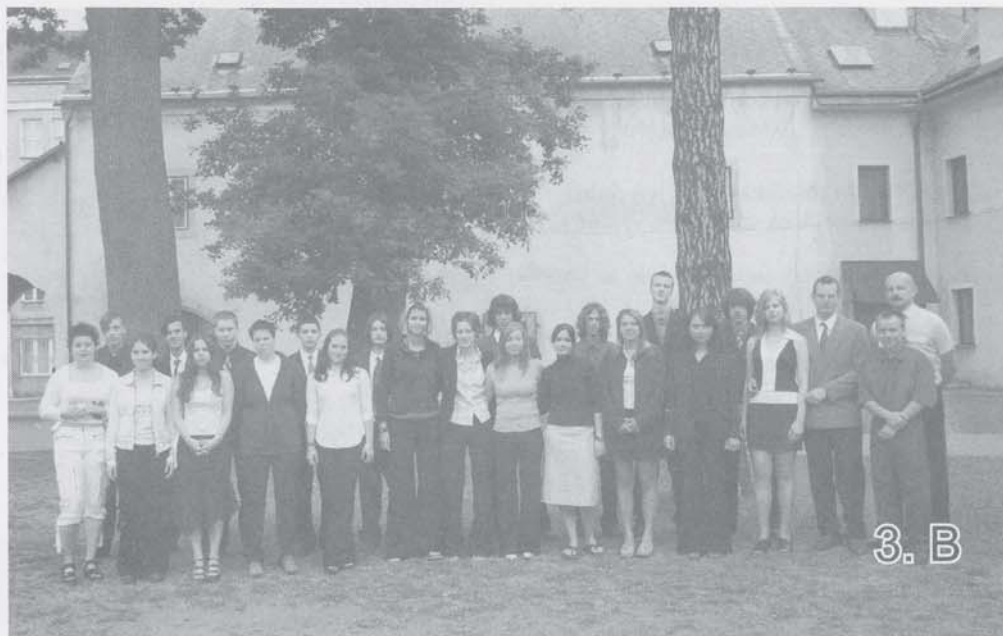
sestava:

Cvanc (kytara)

Looky (zpěv & basa)

a v neposlední řadě „nehrající člen“ Ondra Liška, který má u skupiny na starosti programování elektronických partů.

-Micka-

1. S

2. A

2. S

3. A

1. G

2. G

GOTICKÝ ROCK

Silná melodie a samozřejmě nezbytná dávka elektronických samostatných pasáží. Nad tím vším se pak charakteristickým způsobem klene duet temných mužských vokálů a něžných ženských hlasů, což bývalo odjakživa jedním z poznávacích znamení Sisters of Mercy.

Všechno začalo v Leedsu, v roce 1980, kdy Andrew Eldritch (vlastním jménem Andrew Taylor) kapelu založil a spolu s ním se dalšími Milosrdnými sestrami stali kytarista Garry Marx a bubeník Dr. Avalanche. Ten jediný vydržel s Eldritchem po celou dobu. Nic jiného mu asi nezbyvalo, protože Dr. Avalanche je automatický bubeník.

Rok 1983 byl i rokem prvního evropského turné, několika vystoupení v Americe a rokem odchodu Bena Gunna. Na desky se kromě jiného dostala i nejslavnější a nejnámější věc - Temple of Love.

V roce 1985 vyšla deska, která se jmenovala First and Last and Always. Kritici ji přijali nadšeně Sisters jsou nejlepší britská (občas také nazývána jako postpunková - respektive gotická) kapela osmdesátých let a prorokovali SOM zářivou budoucnost.

Jenže v červnu v londýnské Royal Albert Hall se Eldritch po jednom z nejvydařenějších koncertů rozloučil s publikem místo obvyklého "Goodnight!" slovem "Goodbye." Pro pět příštích let to bylo poslední živé vystoupení SOM.

Teprve v roce 1990 se objevily nové sestry - Andreas Bruhn, Tony James a Tim Bricheno, aby s Eldritchem natočili podle mého názoru nejlepší album - Vision Thing. SOM se také znovu objevili na pódiích. Následovala šňůra koncertů po Evropě a Americe. S úspěchem.

V devadesátém druhém natočili SOM novou verzi Temple of Love, v níž kromě Eldritchova zazněl ještě hlas zpěvačky Ofry Haza, singl vyšplhal až na třetí místo v hitparádě. Následovalo ho album Some Girls Wander By Mistake, což nebylo nic jiného, než sesbírané singly z doby před první velkou deskou. SOM v té době hráli úplně jinak, přesto se kompilace dostala na páté hitparádové místo. O rok později přišlo další výběrové album Greatest Hits - A Slight Case of Overbombing - obsahující skladby od roku 1984.

-Micka-

Zjistit něco o této kapele nebylo vůbec jednoduché. Holandská kapela After Forever je řazena do gothic speed metalu, ale při poslechu jejich hudby není snadné ani spravedlivé je nějak řadit do konkrétního stylu. Kapela vznikla poměrně nedávno v roce 1995, kdy šlo o klasickou speed metalovou partičku. V roce 1997 přišel zlom, když se objevila zpěvačka Floor Jansen. Poté celá kapela začala směřovat do gothic metalu, který si však stále udržoval klasické speed metalové pasáže. Své první oficiální album vydali roku 2000 a okamžitě se začalo o kapele psát v hudebních magazínech a kapela se dostávala poměrně rychle do širokého povědomí metalových příznivců. Další alba se již prodávala velice dobře a kapela se dostala na 26. místo v nejlépe prodávaných albech v Holandsku. Svoji další tvorbu se After Forever brzy stali úspěšnou světovou kapelou, která jezdí svá turné po celém světě.

Myslím si, že jde o skutečně velice emocionální hudbu, při které se příjemně tvoří a pracuje, alespoň v mém případě tomu tak je. Doporučuji všem, kteří se v podobné hudbě rádi ztrácejí a nechávají se pohltit temnou a současně velice příjemnou atmosférou, kterou tato hudba vyvolává.

-Micka-

WOHNOUT

„Wohnoutí“ patří k těm představitelům mladé generace rockerů, kteří si s přehledem dokážou zachovat svou vlastní tvář a zároveň úspěšně spolupracovat s vydavateli. Nejaktuálnější album Rande s panem Bendou vycházelo po uplynutí standardního dvouletého intervalu. Ovšem tentokrát se nekřtilo v proflákaných pražských klubech, ale rovnou ve velkém sále Lucerny. Nezkrotní živlové hrají do roztrhání těla. Není žádného většího festivalu bez jejich účasti a jejich vystoupení navíc povětšinou bývají velkým tahákem. Odehrát dva koncerty v jeden den pro ně není žádný

problém. Wohnout jsou nyní na vrcholu své slávy a podle všeho si svoji vládu nějaký čas udrží. Jejich vystoupení jsou energická, vtipná a navíc doplněná o kreace tanečního dua Egon.

Diskografie:

Cundalla (1999)
Zlý noty na večeri (2000)
Pedro se vrací (2002)
Rande s panem Bendou (2004)

Sestava:

Matěj Homola - zpěv, kytara
Jan Homola - zpěv, kytara
Jiří Zemánek - baskytara, zpěv
Fenek Steiner - bicí

Z alba Pedro se vrací Ó, Gramofón

*Kdesi tón temně v koutě sedí
ale já si tě kotě prověřím
dny jsou moc krásný, ale brzo se šerí
zlá komise večerí
mám růžový peřiny, kde minuty a vteřiny
pomalu tikaj
mám sólovej part a ostružiny
sním, družiny mi netykaj
ajaj rastaman*

*Já nezpívám bohužel
naštěstí doma mám gramofón
jajajaj rastaman
né, nezpívám bohužel
naštěstí doma mám gramofón*

*Kdesi tón na mě z kouta cení zub
ale já tě sejmu zkrocením
dny jsou moc krásný, ale kdo to ocení,
kluci trochu spocení,
jsou zábavný stanice, kde veselý hudby
velice často hrajou
jsou zábavný lány kukuřice chlípny
a lidi dozrajou .*

*V neštěstí bohužel chodím spát
k cizí dívce do klestí
v neštěstí bohužel vytvářím
hnízda plný neštěstí*

*Zapálenej tanečník
po nočním dejchánku
na steposledu maká
zapálenej tanečník
na nočním dejchánku
při steposledu kváká*

-Micka-

AVRIL LAVIGNE - KONCERT

3. 6. 2005 se v Praze konal koncert kanadské zpěvačky Avril Lavigne. Já, jako jedna z mála (cca 10 000), jsem měla tu možnost být u toho. Lístky ležely u mě ve skříni asi měsíc, než mohly spatřit sekuritáka v T-mobile Aréně. Když jsme se po dlouhém a únavném čekání dostaly s kamarádkou dovnitř, oči se mi vyvalily z důlků. Bylo tam skoro prázdné. Měla jsem tedy naprosto úžasnou možnost být celkem blízko u pódia. Akce měla oficiálně začít ve 20:00 hodin, ale já tam byla v 18.30. Po té nekonečné hodině a půl zhasla světla. Najednou tam vběhla dívčina s nakrátko ostříhanými vlasy. Snad to není Avril? Taky ne! Byla to zpěvačka slovenské skupiny P. S. Nesnáším předkapely!! Další čekání navíc a ještě byli naprosto úděšní. Amatéri. Asi po třech písničkách už je tam nikdo nechtěl, a tak začalo neúnavné vypískávání. To bez přestání pokračovalo až do 20.30 jejich, spíše pro nás, šťastného konce. „Hurá..., Avril, Avril, Avril,“ křičeli všichni okolo, ale ani po pěti minutách nic. O.K., tak si teda ještě chvíli počkáme. Deset, dvacet, třicet minut, ale nastaly ještě problémy s osvětlením, takže ještě další půl hodina v tahu. Sakra, kde je?? Už to začalo být trapné. 21.30, opět zhasla světla. „Skvělý, můžem jít domů!“ ozvalo se kdesi. Světla se najednou opět rozsvítila. A už tam stála Avril. „Hello Prague!“ A začal takový řev, až to trhlo uši. Už od začátku jela naprosto naplno. Nebudu jmenovat písničky, stejně je podle názvu nikdo nezná. Postupně Avril zahrála na kytaru, bicí a piano. Myslím, že nezaspívala ani jednu notu falešně. Všechno probíhalo fajn, když se stalo to nejhorší, co mohlo. Přestal fungovat mikrofon! Naštěstí ne uprostřed písničky. Totální trapas! Fakt jsem se styděla i já a to s tím nemám nic společného. Naštěstí se pak už nic podobného nekonalo. Ve 23.00 to bohužel skončilo. Avril poděkovala. My jsme křičeli a bylo po všem. Štvalo mě to, ale je jasné, že tam nemohla zpívat osm hodin. Byl to můj první LIVE koncert a parádně jsem si to užila. Každému doporučuji do takové akce investovat peníze. Nebude litovat. No a já se těším, až Avril vydá nové CD a zase přijede navštívit Prahu.

Tereza Slavíková

Live 8

V poslední době každý pořádá nějaký charitativní koncert, kde se vybírají peníze pro lidi, kteří to potřebují. Ale je to všechno na jedno brdo! Proto mě zaujal projekt Boba Geldofa Live 8. Nebylo to sice jeho první takové počínání, ale za pozornost to jistě stálo. Jednalo se o řadu 8 koncertů, odehraných v 8 nejbohatších státech světa (J. Afrika, USA, Británie, Francie, Kanada, Rusko, Itálie, Japonsko). Všechny koncerty se odehrály ve stejný den i čas a taky den před summitem G8. Lidé z celého světa tak měli možnost ovlivnit rozhodnutí vysokých politiků svým podpisem do petice. Na summitu se jednalo o tom, zda zruší všechny dluhy nejchudším státům Afriky. A právě tyto koncerty měly jejich rozhodnutí alespoň trošičku ovlivnit. Všichni pozvaní vystupovali zadarmo. Na koncertech se objevily snad úplně všechny hudební i filmové hvězdy z celého světa. Série koncertů trvala cca 8 hodin. Bylo hodně těžké sledovat to v televizi, natožpak tam být a celou dobu na to koukat. Ale nebylo to celé jenom o pobavení. Dozvěděli jsme se i pár informací o tom, jak se žije v některých oblastech Afriky. Kromě toho, že mají hodně lidí nakažených různými nemocemi, hlavně HIV a AIDS, trpí tam i chronickým hladem. Například každé 3 vteřiny tam umře jeden člověk hladem. Ale nejsou to jenom nemoci a hlad, co je trápí, ale i občanské války. Mimo jiné přišlo do petice prostřednictvím internetu a mobilních telefonů asi 40 milionů podpisů.

A nakonec je tady Setlist:

Madonna	B. E. P.
Green Day	Dido
Bob Geldof	Paul McCartney
Linkin Park	Jay - Z
Good Charlotte	R.E.M.
Destiny's Child	Annie Lennox
Bon Jovi	Alicia Keys
Maroon 5	Sting
Simple Plan	Will Smith
Angelina Jolie	Brad Pitt
Julia Roberts...	

(Mezitím, co jste četli tenhle článek, zemřelo v Africe asi 25 lidí.)

Tereza Slavíková

PUNKZVÁNKA

Oblíbené letní festivaly už sice skončily, ale opět začaly oblíbené klubové akcičky. Např. **10. listopadu 2005** v KD Corso v Ústí nad Labem vystoupí slovenská kapelka **HORKÝŽE SLÍŽE** a s nimi si zahrají **DESTROYSELF** a **EXISTENCE** (130 Kč předprodej, 150 Kč na místě). A o týden později **19. listopadu 2005** se bude v Praze v klubu Abaton konat velkolepá oslava 15. narozenin kapelky **TOTÁLNÍ NASAZENÍ**. Totáčům popřejí kapelky jako: **ZNOUZECTNOST, DERATIZÉŘI, VNITŘNÍ FAKTOR, VOLANT, KOHOUT PLAŠÍ SMRT** a jiní. Tak vám přeji příjemnou zábavu a točte se pankáčově....:o) -Lincy-

PAPAGÁJŮV HLASATEL

Festival Rockových Kapel

Ještě před letními prázdninami se konal ve zdejším DDM 0. ročník festivalu rockových kapel. Asi největším lákadlem na tento festiválek byl SuperStar Petr Poláček se svou kapelou Iluze. Ale spousta lidí přišla i na neměně slavné Krleš, Mandavu a Neřestí. Taky se tu prezentovala začínající varnsdorfská kapela Koktejl a v neposlední řadě si tu zahráli naši staří známí Pouliční osvětlení. Dobrá hudba ve spojení s hezkým počasím, které se opravdu vyvedlo, zaručily příjemnou zábavu, i když s ne moc dobrým pivkem. (Ale až na tuhle maličkost myslím, že to bylo moc dobře strávené odpoledne.) Nesmím ještě zapomenout na takovou maličkost a sice na to, že tento festiválek nemá zatím svůj oficiální název a tak se konala soutěž o nejlepší a nejoriginálnější název. Jestli Vás také napadne něco vtipně originálního, neváhejte a svůj nápad vhodte do schránky Bezevšeho. Ty nejlepší zveřejníme v příštím čísle.

-Lincy-

FILM

Noční hlídka

Timur Bekmambetov

Jak bych začala. Asi tím, jak každý ten film přirovnává k Matrixu, Pánu prstenů, Bladeovi apod. Nechápu, proč. To, že hlavní postava nosí černé brýle a kabát, má být asi Matrix? Že se ve filmu objeví upír, nemusí být hned Blade a taky je tam pár středověkých bitev, a proto je to Pán prstenů? Ano, všechno jsou to sice skvělé filmy, patřící mezi poklad kinematografie, ale je přece nemožné, aby se podle toho musely posuzovat všechny filmy. Ale zpátky k filmu. Odehrává se v současné Moskvě. Hlavní postava je Anton. Je jiný a to znamená, že má zvláštní schopnosti, v tomhle případě se u Antona jedná o předpovídání budoucnosti, vidění vizí a věcí okolo. Pro Antona je to hrozný

osud. Pracuje u speciální policie, která zatýká upíry, kteří poruší tzv. zákony, které stanovili pánové Dobra a Zla. Aby je mohl vystopovat, musí pít lidskou krev a být taky trochu zlý, aby se k nim dostal blíž. Noční hlídka nás zavede do světa, o kterém se nám ani nezdálo. Lidé měnící se ve zvířata nebo hladová upírka bloudící mezi kolonou aut v tunelu. I triky jsou povedené, když si uvědomíme, že je nedělala žádná americká společnost, nýbrž výrobci počítačových her, zůstaneme s otevřenou pusou. Asi nejvíc mě ve filmu uchvátilo hejno několika milionů ptáků kroužících ve tvaru víru nad panelákem, nebo scéna, kdy nákladák málem přejede chodce, zabrzdí, převrátí se a přitom udělá přemet, dopadne na kola a ještě stihne jet v pohodě dál. Na tomhle filmu je hodně co obdivovat. A tak radši doporučuji zajít na něj do kina a zjistit, že nejen Západ točí zajímavé filmy.

Tereza Slavíková

Tlumočnice

Sydney Pollack

Nicole Kidman a Sean Penn ve napínavém thrilleru, díky kterému už nebudete chtít znát cizí jazyky.

Silvia Broom pracuje jako tlumočnice v OSN. Když náhodou uslyší tajemný rozhovor v jazyce Khu o plánovaném atentátu na prezidenta fiktivní africké země Matobem, ohlásí to vše polici. Ti jí ovšem moc nevěří. Tomuto jazyku totiž rozumí jen pár desítek lidí na celém světě. Nasadí na případ detektiva Kellera, aby zjistil, co za tím vlastně je doopravdy. Kellerovi ale hlavně vrtá hlavou Silvia, a proto se ve svém vyšetřování zaměří hlavně na ni. Provéruje, co mu říká, a hlavně, co mu tají. A čím víc se noří do její temné minulosti spjaté právě s Matobem a prezidentem Zuwaniem, tím víc odhaluje i sám o sobě. Ve filmu nás taky překvapí pár zvratů, jak už to u Sydneyho Pollacka bývá. Režisér taky hodně vsadil na herecké schopnosti obou hlavních herců, mimochodem oba oscarové (Kidman - Hodiny, Penn - Purpurové řeky). Pollack si dokonce vybojoval natáčení přímo v budoucí OSN. Ale pár týdnů před natáčením rada svůj souhlas odvolala, a tak se režisér obrátil přímo

na Kofi Annina, který nakonec natáčení povolil. Neohromí nás jenom vnitřek OSN, ale taky scény, při kterých by se mohla atmosféra krájet. Pollack tu ale neplývá ani scénami, při kterých hraje na romantickou notu. Nečekejte ale velké postelové scény, tady se spíš jedná o velké citové pouto, které mezi hlavními postavami postupem vzniká.

A když shrnu celý film, nenapadá mě snad ani jeden zápor. Thrillery nejsou šálek mého čaje, ale tenhle kousek dávám mezi mé nejoblíbenější filmy. A taky doporučuji kouknout se na film v originálním jazyce, přece jen český dabing není tak skvělý, aby zvládl výslovnost vymyšleného jazyka Khu. Film už vyšel na DVD.

Tereza Slavíková

KNIHY

MILENCI A VRAZI

Vladimír Páral (10. 8. 1932 Praha), prozaik, autor společenských a vědecko-fantastických próz. Vystudoval chemii (ing. chemie), v oboru pracoval do r. 1967, nejdéle v Ústí nad Labem. Od roku 1967 s výjimkou sedmi let, kdy působil jako redaktor Severočeského nakladatelství v Ústí nad Labem, je ve svobodném povolání.

Obsah díla: tento román představuje život jako bezvýhodný kruh. Všechno se neustále opakuje. Přichází láska, sex, neopětované city, chť, touha, ale i smrt. Hlavní hrdinové se dělí na červené - ti co strádají a co jsou chudí, a modré - ti jsou bohatí a vznešení.

Madda Serafinová - pro mě velice zmatená postava. Milovala mladého Romana Gráfa. Největší láska v jejím životě... Občas mi připadá taková zmatená. Neví sama, co s ní je. Někdy chce zpět lásku, ale někdy jí jde jen o sex. Nechápu ji.

Julda Serafin - pravý opak své sestry Maddy. Je zbožný a má rád doktorku Dášu Zibrtovou. Nejraději by nastolil mír na celé zemi. Chrání Maddu před „carevičem“ Romanem. Zaplatí za to životem.

Výpisek z textu: Nevím, jestli to bude přesné, protože nemám knihu u sebe, ale říká to Jolana: „Existují dva druhy lidí. S kvartýrem a bez a mezi nima je ostnatej drát“, Strašně se mi ta věta líbila. Úplně jsem si při tom Jolanu dokázala představit. Takže fantazie rozhodně nechýběla.

Mé hodnocení: Zprvu se mi ta knížka četla špatně. Určitě pasáže jsem četla několikrát. Po zhlédnutí filmu mi bylo trochu „ouzko“. Nebyl špatný, ale byl hodně pravdivý. Kniha se mi líbila více.

-DALIN-

UTRHNOUT SE ZE ŘETĚZU

Simona Monyová (nar. 17. 3. 1967 Brno)

„Poznávají se tři týdny, milují se tři měsíce, hádají se tři léta, snáší se třicet let a děti začínou znova.“ Tak zní definice manželství francouzského filozofa H. Taineho. Hlavní hrdinky knihy UTRHNOUT SE ZE ŘETĚZU však nemají tolik trpělivosti a chtějí svůj život změnit hned. Hlavní hrdinky je skoro čtyřicetiletá novinářka, která se utrhne ze řetězu a i z normálního života. Stereotypní život, znužený (i nudný) manžel, rozmazlená (ale hezká) dcera. Co víc si může člověk přát..., snad už jen bratra svého manžela nebo smrt. V tomto případě radši zvolila první možnost. A tak se hlavní hrdinka pouští do milostné avantýry se svým švagrem. Stereotypní život je náhle pestrý jako barevný motýl! Prochází si hezkými chvílemi, ale i útrpnými peripetiemi i za cenu zkaženého manželství. Velice mě překvapilo, jak je knížka napsaná. Do určité části je psaná jako obyčejné - neobyčejné vyprávění, které se pak promění v psaní vlastní knížky, kterou píše sama hrdinka. Dám této knížce zvednutý palec.

-DALIN-

PROROK CHALÍL DŽIBRÁN

Nedávno jsem od přítel dostala knihu "PROROK" od autora jménem Chalil Džibrán. Tento zvláštní muž se narodil a studoval v Libanonu a pocházel z marinotské, tedy křesťanské rodiny. Většinu života ale prožil ve Spojených státech. Měl

nejen literární ale i výtvarné nadání a nějaký čas dokonce studoval malířství v Paříži. V New Yorku kolem sebe shromažďoval arabské literáty a zabýval se myšlenkami „kulturní obrody Arabského světa“. Zpočátku psal arabsky, později anglicky.

Prorok, nejnámější a nejvyhledávanější Džibránovo dílo, bylo poprvé vydáno v USA roku 1923, od té doby vychází znovu a znovu v různých jazycích po celém světě, vyhledáváno nejrůznějšími generacemi a typy lidí.

Titulní hrdina této knihy, Al bunstafa, promlouvá před svým vyplutím k obyvatelům města Orfalu, kde žil samotářským životem po 12 let, o lásce, manželství, radosti a žalu, svobodě, přátelství, práci, obchodě, o zločinu a trestu a o dalších základních tématech, která jsou úzce spojena s lidskou existencí. Krásný básnický jazyk, propojení křesťanské mystiky

a východní spirituality, křesťanství a islámu - to vše mě naprosto ochromilo, okouzlo, ba i dokonce rozplakalo.

Knihu bych doporučila úplně každému, protože například pro mě znamenala jakýsi duševní zlom, jiný pohled na různé věci. Možná bych se odvážila tvrdit, že proto mě byla kniha osvícením.

Pak pravila, promluvila o lásce. I pozvedla hlavu a pohlédla na lid a všichni náhle ztichli. Tu pravil mohutným hlasem:

Když na vás láska zavolá, jděte za ní, byť její cesty byly neschůdné a strmé.

A když vás její křídla obejmou, oddejte se jí, byť by vás mohl zranit meč ukrytý v jejich perutích.

A když k vám promluví, věřte jí, byť by její hlas rozmetal vaše sny jako severák, který pustoší zahradu.

Láska vás dokáže nejen korunovat ale i ukřivžovat. Pomáhá nejen vašemu růstu ale i vašemu okleštění.

A stejně jako vystupuje do vašich výšek a laská nejkřehčí větévky chvějící se na slunci, tak sestoupí k vašim kořenům a zatřeše jimi, když přilínají k hlíně.

Sklidí vás pro sebe jako snopy obilí.

Vymlátí vás do obnažení.

Proseje vás, aby vás vyprostila ze slupek.

Rozemele vás do bělosti.

Bude vás hnít do poddajnosti.

A pak vás předurčí svému posvátnému ohni, aby se z vás stal posvátný chléb pro posvátnou hostinu Boží.

To vše s vámi učiní láska, abyste poznali tajemství vlastního srdce a s tímto vědomím se staly úlohem srdce života.

Nemyslete si, že si můžete řídit cesty lásky, neboť shledá-li vás láska hodným, bude sama řídit vaše cesty.

Láska touží po jediném, totiž po svém naplnění.

Jestliže však milujete a tudíž nezbytně toužíte, necht' jsou vaše tužby tyto:

rozplynout se a být jako tekoucí potůček, který zpívá svou píseň do noci.

Poznat bolest přílišné něhy.

Být raněn vlastním chápáním lásky; a krvácet ochotně a radostně.

Probudit se za úsvitu s okřídleným srdcem a vzdát díky za další den lásky;

odpočívát v hodině polední a přemítat o milostném vytržení;

za soumraku se vděčně vrátit domů;

a poté usnout, v srdci modlitbu zamilovanou a na rtech chvalozpěv.

-R. Žižková-

POSELSTVÍ OD PROTINOŽCŮ

MARLO MORGANOVÁ

POSELSTVÍ od protinožců

PŘÍBĚH: Autorka, americká lékařka, specializující se na přírodní léčitelství, popisuje život jednoho australského domorodého kmene - domorodci jí totiž nabídli, aby se s nimi zúčastnila jejich putování po Austrálii. Čtenář společně s mladou léčitelkou postupně objevuje svět, ve kterém platí zcela jiné zákonitosti: domorodci žijí v naprostém souladu s dravou přírodou, mají mimořádně vyvinutý orientační smysl a jsou schopni přežít i v těch nejnehostinnějších přírodních podmínkách. Marlo Morganová dochází k poznání, že způsob života, duchovní svět australských praobyvatel jakkoli se může na první pohled zdát primitivní, je ve skutečnosti mnohem hlubší a autentičtější než naše moderní civilizace.

HLAVNÍ POSTAVA:
Marlo Morganová = sama autorka
OSTATNÍ POSTAVY:
Úta, Velký Lovce Kamenů, Léčitelka, Juspíratorka, Kouzelník, Velký Skladatel, Nositelka Štěstí, Měřitelka Času, Příbuzný Ptáků, Náčelník (všechno jsou to jména australských domorodců, říkají si dohromady OPRAVDOVÍ LIDÉ)

ZAJÍMAVÉ POSTŘEHY: Tito domorodci si opravdu mohou zasloužit pojmenování "OPRAVDOVÍ LIDÉ" - narodil od naší civilizace, která je NAPROSTO odlišná, možná až absurdní narodil od jejich kultury.

NAPŘ: - jejich HLAS jim slouží pouze pro ZPĚV a RITUÁLY, nikoli pro dorozumívání - k tomu používají TELEPATII (můžou být od sebe vzdáleni i 1000 km!)

- *vysmívají se nám, že používáme telefony a mobil*

- *uzdravit se mohou pouhou telepatickou myšlenkou*

- *neoslavují žádné narozeniny a nerozumí, proč my to děláme - říkají, že neví, co je tak významného na stáří, oslavují pouze tehdy, když dotyčný oslavenec sám zjistí, že se zlepšil a v něčem vyniká víc než ostatní*

- *nikdo z OPRAVDOVÝCH LIDÍ se NEVÁŽE NA PŘEDMĚTY!!*

- *všichni mluví pravdu, nikdo nikomu záměrně neublíží*

- *většina z těchto lidí je velmi dlouho zdravá i jsou spíše vegetariáni*

- *váží si všeho, každého, pokaždé za vše PODĚKUJÍ přírodě*

- *NIC jim nepřipadá jako SAMOZŘEJMÉ*

- *nevěří na NÁHODY, všechno má - podle nich svůj účel*

- *během života si několikrát změni svá jména (podle toho, jak se zdokonalují*

a v čem vynikají, např. SKLADATEL - VELKÝ SKLADATEL)

„Já, Burnam Burnam, domorodý Australan z kmene Wurundjeji, tímto prohlašuji, že jsem si přečetl každé slovo knihy Poselství o protinožců.“

Poprvé v životě jsem přečetl knihu bez přestávek, od začátku do konce, a nemohl jsem se od ní odtrhnout. Vzbudila ve mně velký obdiv a nadšení. Je to vynikající dílo a jeho autorka v žádném případě nezklamala důvěru, kterou k ní my, Opravdoví lidé, chováme. Naopak, způsob, jakým líčí náš nesmírně hrdým na naše dědictví.

Tím, že jsi světu pověděla o své zkušenosti, jsi napravila historickou křivdu. V šestnáctém století nás holandský mořeplavec William Dampier popsal jako nejprimitivnější, nejubožejší národ na světě. Kniha Poselství od protinožců nás pozvedá na vyšší stupně vědomí a ukazuje nás takové, jací skutečně jsme, jako majestátný a vznešený národ.“

DOPIS OD STARŠÍHO ČLENA KMENE WURUNDJEJI JMÉNEM BURNAM BURNAM.

HODNOCENÍ: Tato kniha mě rozhodně nakopla! Trochu jsem si změnila svůj žebříček životních hodnot a poznala jsem, co je doopravdy OPRAVDOVÝ život, jak jej nazývá sama autorka. Rozhodně stojí za přečtení.

-Taťána Nováková-

Zástupce ředitele pro odborný výcvik SOŠ a SOU polygrafického v Rumburku vyhláší

1. ročník soutěže

ODBORNÝCH DOVEDNOSTÍ A ZNALOSTÍ v oboru reprodukční grafik pro školní rok 2005/2006

- Účastníky soutěže budou všichni žáci 1.-3. ročníků studijního i učebního oboru repro. grafik. Soutěžit budou žáci v rámci ročníku bez ohledu na studijní nebo učební obor.
- Termín soutěže je celoroční a jednotlivá témata budou žáci průběžně realizovat v rámci výuky na daném pracovišti podle organizačního řádu pro odborný výcvik (střídání skupin).
- Zadání témat odpovídá osnovám oboru a dovednostním požadavkům na jednotlivých dílnách OV. Úkoly jsou rozděleny podle náročnosti prací do jednotlivých ročníků.
- V případě absence žáka v době provádění soutěžního tématu mu bude stanoven náhradní termín, ve kterém úkol provede.
- Vyhodnocení každého z témat bude provádět odborná komise na základě odevzdaných prací, pomocí bodového systému (desetibodová stupnice - 10 b. maximum, 0 b. minimum).
- Zástupce řed. pro OV bude jednotlivá kola soutěže vyhodnocovat a zveřejňovat průběžné výsledky i vlastní práce na pracovištích, v tisku (Bezevšeho) a na webových stránkách.
- Po skončení soutěže budou vyhodnoceny nejlepší jednotlivci i „tým“ - skupina OV.

Přehled jednotlivých témat:

1. ročník

Učebna PC - návrh a zhotovení letáku podle zadaného rukopisu ve formátu A5, dvě barvy podle vlastního výběru - realizace v programu CorelDRAW.

Knihárna - zhotovení pasparty s dvojitým lemem na dodaný obrázek.

Návrh a zhotovení předlohy na vlastní ex-libris - jednobarevná pérová předloha pro účely reprodukce, foto (negativ + pozitiv), mechanická retuš.

Polygrafická montáž - rozkres a montáž dvoubarevných etiket ve formátu 450 x 318 mm.

QuarkXPress - zhotovení hladké a pořadové sazby s nastavením tabulátoru. Sazba uzavřená tabulky podle tištěného vzoru.

DTP - reprodukce předlohy (logo organizace) ve vektorové grafice - použití programu Adobe Illustrator.

DTP - skenování tónové předlohy, základy retuše a kolorování v programu Adobe Photoshop.

2. ročník

Knihárna - zhotovení vazby V8 na kulatý hřbet s výzdobnou technikou (plastika, aplikace....)

Tvorba návrhů dvou druhů vizitek (CMYK), jejich realizace včetně elektronické montáže při rozdílném nákladu v programu CorelDRAW.

První kolo soutěže proběhlo začátkem měsíce října a v současné době se připravuje druhá část úkolů, abychom vás příště mohli informovat o průběžných výsledcích soutěže.

Ivo Šabata

Návrh a zhotovení předlohy na vlastní ex-libris, - dvoubarevná tónová předloha pro účely reprodukce, foto (negativ + pozitiv), mechanická retuš.

Polygrafická montáž - zhotovení montážního plánu a vlastní montáž pohlednic na určený tiskový arch (líc + rub, 4/1).

Quark XPress - návrh a zalomení dvoubarevného čtyřstránkového programu formátu A4.

DTP - návrh a zhotovení hracího plánu pro společenskou hru - formát: 180 x 180 mm, barevnost: 4/4.

3. ročník

Učebna PC - realizace inzertní strany formátu A4 ve 2 barvách obsahující 6 až 10 inzerátů včetně tvorby loga, zpracování tabulek, práce s podtiskem ap. - realizace v programu CorelDRAW.

Montáž publikace - vyřazení libovolného knihařského archu (16 stran), zhotovení rozkresu a provedení montáže včetně všech náležitostí (rub+líc).

Zhotovení propagační skládačky 4/4, formátu A4, 6 stran (grafický návrh, realizace, vyřazení a montáž v programu QuarkXPress.

Návrh a zhotovení propagační tiskoviny formátu A4, počet barev 4/0 v programu Adobe InDesign.

DTP - návrh a realizace pohlednic s použitím loga a s možností výběru fotografií, včetně montáže na obrátku.

POLYGRAFICKÝ SLOVNÍK

Lakování - forma zušlechťování tiskovin nanášením čiré lakové vrstvy. Lakování je možné provádět ve speciálních lakovacích strojích nebo přímo v tiskovém stroji (in-line) s využitím barevníku nebo vlhčící soustavy nebo instalací samostatné lakovací jednotky před vykladač.

Laminování - proces zušlechťování tiskovin, při kterém je povrch potíštěného materiálu potažen průhlednou lesklou nebo matovou fólií v laminovacím stroji (za tepla nebo za studena).

Laser je kvantovým zesilovačem světla (Light Amplification of Stimulated Emission of Radiation), charakteristický vysokou monochromatickostí, malým rozptylem světelných paprsků a velkou koncentrací energie na malé ploše. Pro polygrafii má široké využití ve snímácích, záznamových a expozičních jednotkách nebo přímo při zhotovování tiskových forem.

Layot (grafický návrh) - podrobně rozpracovaný a doplněný všemi potřebnými údaji nákras typografické kompozice a grafické úpravy tiskoviny, webové stránky ap.

Latentní obraz je skrytou kresbou v citlivé vrstvě vytvořený expozicí (film, tisková deska). Na obraz viditelný se převádí vyvoláním.

Leporelo patří mezi polotuhé knižní vazby a jedná se o lepenkové přířezy, oboustranně polepené obrázky, spojené plátěným i proužky, střídavě překládané a oříznuté na horním a dolním okraji. V přeneseném významu tiskovina zhotovená harmonikovým skladem.

Lineatura sítě - udává při tisku počet linek na určený rozsah. *Příklad: 60 l/cm, znamená 60 linek sítě v rozsahu 1 cm.* Platí, že čím hustší jsou tyto linky, tím vyšší je kvalita vlastního tisku, ale zároveň jde obtížněji tiskový proces zvládnout.

Litografie (kamenotisk) - vynález Aloise Senefeldera. První zdařilá technika tisku z plochy, při němž se tisková barva přenáší na potiskovaný materiál přímo z povrchu litografického kamene (jemnozrnný porézni vápenc) nebo kovové formy.

Litografie - je také grafické dílo zhotovené litografickou technikou na povrchu leštěného vápence nebo zrněné kovové desky fotografickou cestou, popř. ručně mastnou tuší nebo křídou.

Low key je speciální, problémovou předlohou, kdy je obraz velmi tmavý, málo kontrastní s minimálním rozsahem tónových hodnot. (příklad - komín v tunelu).

Luminiscenční barva - svítící barva. Tisková barva s obsahem látek schopných měnit absorbované (např. ultrafialové) záření ve viditelné světlo, používá se k tisku cenin, plakátů, signálních znamení apod.

Ivo Šabata

POLYGRAFICKÝ SEMINÁŘ NA UNIVERZITĚ V PARDUBICÍCH

Seminář se konal 26. a 27. září 2005 za účasti vybraných „reprezentantů“ SOUP Rumburk.

Schůzka žáků s vyučujícími byla domluvena na devátou hodinu ranní před univerzitou. Z dvacíti žáků nás dorazilo jedenáct, ze dvou učitelů ani jeden. Jako žáci jsme měli tudíž menší procento chybějících. Již o půl desáté byly slyšet nářky a výhrůžky, že jestli učitelky nedorazí do desáté hodiny, s čekáním se končí a jede se domů. V deset hodin jsme vyslali rozvědku za účelem zjištění času dalších příjíždějících hromadných doprav. Ze směru od vlakového nádraží to bylo v deset hodin, patnáct minut. Tak se zrodila domluva, že jestli vyučující nepřijedou ani tímto spojem, nebude jim poskytnuta šance nás ten den vůbec vidět. Měly štěstí, přijely opravdu v námi nastavený čas a obě měly vcelku dobrou náladu, přestože jim ujel vlak.

Zaregistrovaly nás na přednášce a mohli jsme vejít do neznámého prostředí. Zrovna přednášel jakýsi pán, který nevypadal moc nadšeně už při přicházejícím pátém člověku, kdyby věděl, že za dveřmi je ještě osm lidí, asi by se zhroutil. Posadili jsme se do pohodlných sedaček a začali vnímat i okolí. Asi po další minutě přednášející domluvil a my jsme zatleskali, jako kdybychom jeho přednášku slyšeli celou. Dalším přednášejícím byl Angličan. Tomu jsme nerozuměli opravdu vůbec nic. Ale jeho gestikulace a všestranné máchání rukama se nám velmi líbilo. Opět jsme tedy způsobně, ne-li výstavně zatleskali. Po anglické přednášce přišla námi tak očekávaná přestávka, která trvala pouze patnáct minut. Po pauzičce přišla na řadu další anglická přednáška, nyní už nás však tímto jazykem nepřekvapila. Už jsme si totiž všimli, že přednášející nejsou pouze z České republiky. Na této části semináře se pan Arved Hübler neprojevoval žádnou zvláštností, akorát se tvářil stále poněkud zadumaně. Další částí byla velmi odborná přednáška, ze které jsme toho věděli asi tolik, jako z předchozích dvou anglických verzí. Po vyslechnutí jsme mohli jít hledat restauraci, ve které bychom se vnitřně posílili. Po obědě přišly na řadu tak poutavé přednášky, že jsme usínali. Učitelkám se nás zřejmě zželelo, a tak nás pustily domů. První den byl tedy náročný psychicky. A to tím, že jsme tam s účastníky ze školy v Přelouči nechápali vůbec nic. Specialisti podali svůj výklad tak odborně, že jsme se ani nestihali divit.

V úterý jsme se sešli v domluvenou hodinu (i s učitelkami), měli jsme hroznou radost, že to také jednou klaplo. Padesátiprocentní úspěšnost přeci není malá. Tento den se celkem povedl. Přednášející se „uklidnili“ ve výrazech a už i my studenti jsme věděli (aspoň trošičku),

o čem se vůbec mluví. První na řadě byl digitální ofset, kde jsme konečně začali uplatňovat teoretické vědomosti posbírané za čtyři roky studií. Nejvíce nám však pomohla poslední přednáška s názvem: „Zajišťovací prvky při tisku cenin a nové trendy v oblasti výroby dokladů a dokumentů“. Až nyní jsme totiž dostali prostor uvědomit si, že jsme tam nebyli až tak marně. Z jedenácti přednášek jsme se tedy „neutopili“ jen ve dvou. Zbytek byl přednesen tak honosně a odborně, že se v nich vyznali pouze manažéři vyslaných firem zabývajících se touto tematikou. Za vyučující hovořit nemohu, ale podle jejich pondělního výrazu na tom nebyly asi o moc lépe než my. To je shrnuté a okleštěně zhruba vše, co se za dva dny událo na pardubické univerzitě.

Jan Meduna, 2. G

Tento článek není lehké psát. Vlastně ani nevím, jak mám začít. Mohla bych třeba tím, jak snadné je v někom se zmylit.

Začalo to tak, že jsem si v půlce šk. roku přisedla k Michalovi Peterovi. Zdál se být celkem v pohodě, i když byl občas až vlezlý, ale nikdy by mě nenapadlo, že by udělal něco tak hnusného, jako je krádež.

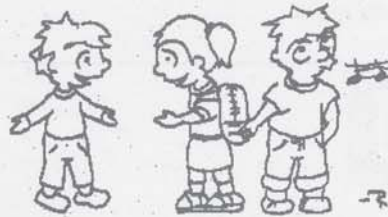
JAK JSEM PŘIŠLA O ILUZE

Jednoho dne, už bylo ke konci školního roku, se mi z tašky ztratil mobil. Začala velká pátrací akce, kterou vedl p. Macek a pí. Šabatová. Byla jsem si tak na 95% jistá, že v tom má prsty právě Petera, protože pod záminkou, že se chce napít, se mi jako jediný hrabal ten den v tašce. Pak se nám ještě podařilo sehnat svědka, který viděl Peteru s mým mobilem v ruce. Byl to můj spolužák Jirka Šída, kterému tímto ještě jednou děkuji. Nebýt jeho, svůj mobil už asi nemám. Dál to bylo tak, že pí. Šabatová sehnala Peteru a za přítomnosti ještě pana ředitele a p. Uhry se vše řešilo ve sborovně. Petera pořád tvrdil, že je nevinný, že je slušný člověk, že jsem jeho kamarádka a že by mě přeci nikdy neokradl. A Jirku Šídu dokázal zvykat tak, že si už nebyl tak jistý tím, co viděl. Jenže pak přišla pro Peteru rána, kterou asi nčekal, p. Uher přivedl Loudu z letošního 2. A a tím to všechno prasklo. Louda vytáhl mobil z kapsy a všechno vyklopil. Bylo to tak, že Petera vzal mobil, dal ho Loudovi, ať ho někde schová. Zlomili SIM kartu a s ní vyhodili i vše, co se jim nehodilo. V tu chvíli se začal Petera omlouvat a mně připadal strašně slizký. Umí hrát bezva divadlo. Skončilo to happyendem :). Telefon se mi vrátil a páni Petera a Louda mi došli pro novou SIM. I když Petera tvrdil, že nemá žádné peníze, přinesli SIM za 500,-, ale bez kreditu, a tak ho ještě pí. Šabatová naháněla, aby mi na něj 200,- dal.

Ještě jednou děkuji všem, kteří se podíleli na tom, aby se mi telefon vrátil: Jirkovi Šidovi, p. Uhrovi, pí. Šabatové, p. řediteli a p. Mackovi. Děkuji moc

-lincy-

JEŠTĚ JSEM SE NESETKALA S TAKOVÝM ČLOVĚKEM

s takovým člověkem, chladnokrevným tvorem bez svědomí a cti, který se nezachvěje a do očí odřikává fráze o poctivosti, slušnosti a kamarádství s naprosto ledovým klidem.

Poté, co byl Petera usvědčen (bez svědectví Jirky Šídy a odhalení komplice Loudy panem Uhrem by se to bylo nepodařilo), se ani na chvíli nezastyděl a řekl: „Dobře já se tedy omlouvám!“ Ani se nezačervenal a tvářil se, jako by šel jen po nesprávné straně ulice.

Celou krádež měl předem naplánovanou, v kapse měl připravenou svoji SIM kartu.

Dodnes háže na naši školu špínu, hanobí ji výmysly o diskriminaci menšiny, kterou zde prý trpěl, předkládá verze o tom, kterak chtěl Radku vytrést za to, že si špatně hlídá mobilní telefon (tomu jsem se opravdu zasmála), jinde vypravuje, že jsme nepochopili vtip a podobně. Tady lze jen dodat, že kdo se směje naposledy, ten se směje nejlépe. Myslím, že Petera jde svou cestou, jde tvrdě za svým a vzhledem ke svému hereckému nadání jistě ještě v budoucnu „překvapí“ spoustu lidí. Přesto se mi nechce dodat, že se lži a zlodějnou to nejdál dotáhneš, pořád myslím na poctivost, se kterou bychom měli kráčet životem.

Petera u nás skončil, dejte si pozor na jemu podobné, kteří se mohou skrývat za sympatickým výrazem a rádo by kamarádským chováním. Špatně takové typy odhalíte, ani mně se to nepodařilo.

Děkuji všem, kteří pomohli Peteru usvědčit, obzvláště Jirkovi Šidovi a také panu J. Uhrovi, kterému došli souvislosti a včas odhalil Loudu. Kéž by krádeží na naší škole ubývalo, budete-li někdy svědkem, vždy zloděje označte a nemlčte!

-ŠA-

Milá paní Šabatová, rád bych Vám chtěl poděkovat, za to že jste se posatarala oto, abych byl vyloučen ze školy... Velice mě to pomohlo k mé existenci ve světě lidí co něco dovedli. Jsem bohužel jenom obyčejný člověk, ale vy jste dokázala to, že jsem momentálně už i bezzábran a můžu si žít vlastním životem. Pracuji v Německu jak Art Designer) Grafik. Mám pod sebou celé DTP studio. Bez Vás bych toho asi nedosáhnul. No a co se týče toho incidentu s Vámi... tak otom se ještě dozvíte začátkem školního roku. Zejména na těchto mediích. FREKVENCE 1, RADIO IMPULS, ČESKÝ ROZHLAS, KISS, DĚČÍN, LIFE, OK, PROFIL.

Dokonce se o to zajímal i Radek John s Jiřím Hromadou. Ministerstvo školství otom zahájí jednání poté pokud neobdržím vypalené cd s moji složkou do konce těchto prázdnin. Jedná se rasovou a menšinovou diskriminací. Byl bych velice nerad aby naše vztahy takto zkončily. Jak se do lesa volá tak se z lesa ozývá. Nic méně přeji krásný a pohodový den...toto je pouze prozatím přátelské upozornění.

M. P.

POZNÁMKA REDAKCE:

příspěvek je převzatý přímo z elektronické pošty a slohově ani pravopisně nebyl upraven.

PERLIČKY Z HODIN

Za vlády K. IV. se užívaly jazyky: latina, čeština, makaronština

Žáci (vaganti) byli žáci Karla IV.

Laicizace - literaturu nepíší jen kněží, ale normální lidi

Tři Marie šly na trh, aby mohly nabalzamovat tělo Boha

Satirické dílo za K. IV. jsou Satiry o řemeslnících a košlících

Prokletí básníci byli Poé, Bold a Whitman White.

Listové do nebe byly dopisy, která psal Komenský v Kostnici.

Latinstí humanisté byli Jan z Vavřince a Jan Kampános.

Manifest České moderny podepsali F. X. Šalda a František Xaver.

Román o potulném rytíři se jmenuje Don Chichot de Lamcha.

Groteskové = groteskní písmo

Kapitálka = kapitálek

Antikvová písma jsou písma s antikvou.

Viněta je etiketa na víně.

Exlibris je životopis o jednom člověku nebo pohřební oznámení.

-ša-

PŘÍSLOVÍ O ŽIVOTĚ

Kdo příliš dokazuje, nic nedokazuje.

Sladkých slov a slibů se ještě nikdo nenajedl.

Stokrát opakovaná lež se stává pravdou.

Chudoba a hloupost jsou vlastní sestry.

Nanadávej na zrcadlo, když máš křivou hubu.

Kdo moc mluví, málo myslí.

Kdo mluví, co chce, uslyší, co nechce.

Být trochu hloupý je pěkné, ale ne moc.

Radu dovede dát každý, ale pomoc ne.

Cizí huba není chlév, nemůžeš ji zavřít, i když páchne.

Otevírej oči, nikoli ústa.

Nůž a slova ber za správný konec.

Pomluva je vlastně druh závisti.

Hlavu sice sklonil, ale zadek vystrčil.

Kdo chce bláznit, musí mít rozum.

Tele do školy a vůl ze školy.

Prázdna hlava nebolí.

Dva plešatci se tahají o jeden hřeben.

Hloupost je nakažlivá.

Vůl bude všude zas jen vůl.

Hněv je počátkem šílenství.

Počet hlupáků je nekonečný.

V napominání jsme všichni mistři.

I psu psi čest.

Kamarád taky rád.

Život spojuje a rozlučuje.

Život je plný překladů.

Dokud žijeme, žijme naplno.

Pokud dýchám, doufám.

Změna je život.

Život není to, co chceme, ale to, co máme.

Dalín s poděkováním za půjčení Táně

Reakce na reakci k článku „Jsem hoper, kdo je víc?!“

-lesi-

Myslím, že je každého jeho věc, čemu věří. Když pro mě bude hip hop víc než pro věřícího Bůh, ať je! Nikdo mi to přeci nemůže vyvracet, rozmlouvat ani odsuzovat. Hoper je člověk, který ví, proč jím je. Ať už poslouchá jen muziku, je b-boy, je writer nebo všechno dohromady... Zná podstatu toho, co v té hudbě je. Až ti bude čtyřicet, možná napíšeš článek „Je mi 40, poslouchám Gotta a kdo je víc?!“ Ráda bych tě poučila. Hip hop sám o sobě má spoustu odvětví (Alternativa rap, Old school rap, East Coast rap, G-Funk, Dirty South, Gangsta rap... mohla bych pokračovat ještě hodinu). Z tvé reakce jsem ale zjistila, že o HH nevíš zdaleka nic.

Cituji: „Kdežto hip hop je po hudební stránce velmi jednoduchý a jeho texty převážně depresivní a hlavně také urážlivé.“ Co na to říct... Je fakt, že v jednoduchosti je krása. Hoperi zpívají hlavně o tom, co cítí, co prožili. Píší texty o svých myšlenkách a náladách. Ale taky o spoustě jiných věcí, ale že by zrovna jejich texty byly podle tebe špatný...

Mě osobně hip hop uklidňuje a neumím si představit, jak skotačím na vykřičený punk. Proto bych ráda, kdybys neodsuzoval hip hop, když o něm nic nevíš... Myslím, že B-ASS věděl moc dobře, o čem píše, protože tou hudbou, jak se zdá, žije. A proto si stojím za jeho názorem.

-AteOne-

TESTÍK VAŠEHO MOZKU

Máte na celý test maximálně 6 sekund, po uplynutí časového limitu se výsledek nepočítá. Spočítejte, kolikrát se písmeno "F" vyskytuje v následujícím textu:

FINISHED FILES ARE THE RESULT OF YEARS OF SCIENTIFIC STUDY COMBINED WITH THE EXPERIENCE OF YEARS

Kolik? Tři? Chyba, správná odpověď je šest - vraťte se nahoru a počítejte ještě jednou!

Vysvětlení.

Mozek neumí zpracovat spojení "OF". Kdo napočítal na poprvé 6x F je geniús, 3x F normální, 2x a méně - je třeba vyměnit brýle.

-Micka-

Střední odborná škola
a Střední odborné učiliště
polygrafické Rumburk

Vás zve na

Den otevřených dveří

pátek 9. prosince 2005

9.00 - 17.00 hod.

Studenti, pozvěte své mladší
kamarády a sourozence!

Reprodukční
grafik pro media

Tiskárna na
polygrafických
strojích

Polygrafie

Knihárna